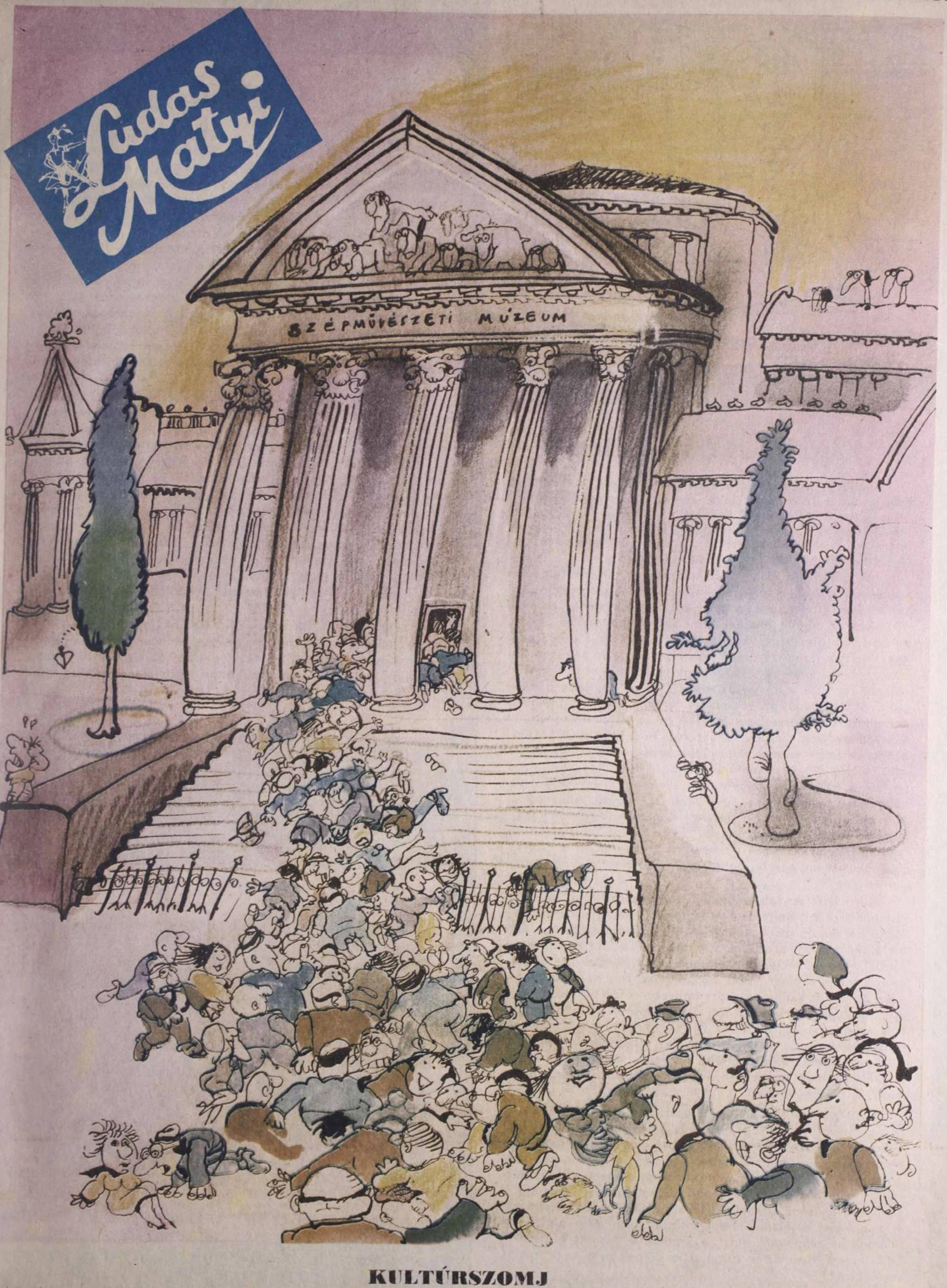
39. ÉVFOLYAM, 47. SZÁM

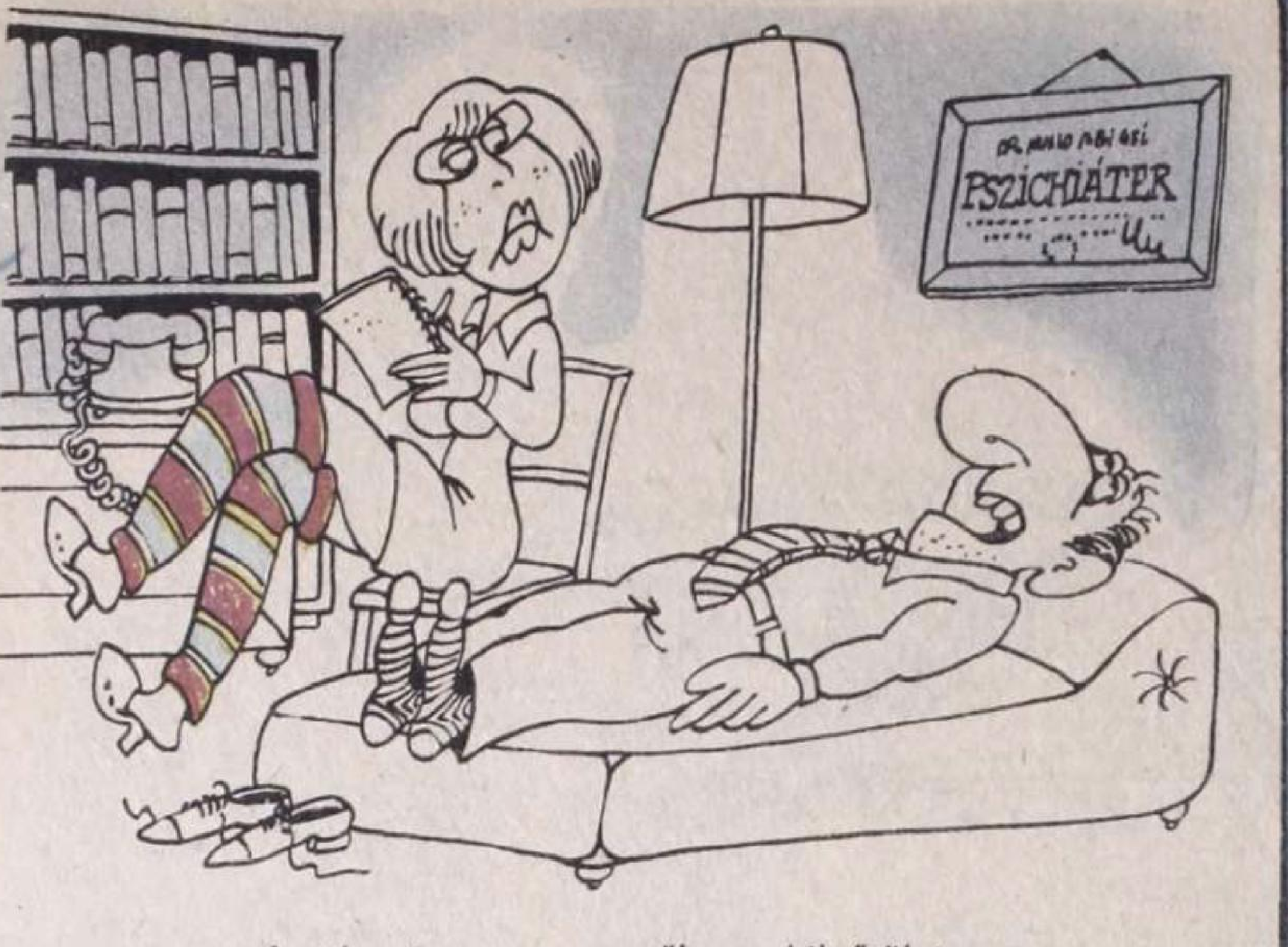
Ára: 3,– Ft

1983. NOVEMBER 24.

KULTÚRSZOMJ

– Mondtam, ugye, hogy mi is inkább éjszaka jöjjünk!

– Az idegeimre megy a nők aerobik-őrülete.

Vevőrablás Budapesten

Titokzatos események – bűncselekmények? – színhelye több fővárosi üzlet. Egyes jelek szerint lehetséges, hogy emberrablók garázdálkodnak itt, mert a korábban teli boltok az utóbbi években szinte teljesen kiürültek. A rejtélyt növeli, hogy csak bizonyos boltokról van szó, másutt tart a zsúfoltság, oda nem jutottak el a vevőrablók.

Volt például a Mártírok útja elején egy élénk forgalmú hentesüzlet. Aztán hirtelen baromfibolt lett. A megnyitás napján a tévé is bemutatta a gyönyörű árukészletet és hallhattuk, hogy itt mindig minden lesz, még libatepertő is. Azóta, amikor csak arra járok, benézek: ha három vevő tartózkodik bent, az már csúcs. Igaz, a pult nem hasonlít a képernyőn látott képhez, libatepertő sincs, egy eladó szerint a megnyitó óta csak egyszer volt. Aztán: volt a Dohány utcában, a Hungáriával szemben egy közkedvelt tejbolt, sokan reggeliztek, uzsonnáztak ott, erre becsukták és az is baromfibolt lett. Itt már két vevő volt a csúcs, később más húst is kezdtek árusítani, de a vevők száma alig nőtt, nemrég pedig bezárták – mint kiírták – létszámhiány miatt. A titokzatos vevőrablók úgy látszik az alkalmazottakat sem kímélik! És van több cipőbolt, ahová be sem mehet vevő, mert tanbolt lett. A kirakatokban ott vannak a cipők, de nem kaphatók. A tanulók egymásnak adják el, természetesen „fiktíven", de udvariasan. És nemcsak itt nevelkednek vevőmentes környezetben a cipő-elárusítók, láttam egy tanboltot a VII. kerületi Akácfa utcában is.

A vevőrablók rejtélyének megoldásához most közelebb jutottam azáltal, hogy az Esti Hírlapból megismertem a belvárosi Fehérhajó utcai Népművészeti Bolt történetét. Egy raktár átalakításával tavasszal nyitották meg és fél év után bezárták. Mert innen szintén eltűntek a vevők. De ezúttal magyarázatot is kaptam ennek okaira: nem volt megfelelő a kínálat és a várt külföldi turisták nagyobb része be sem tette a lábát. A legérdekesebb a cikk egyértelmű megállapítása: „A bolt csődbe ment." Nos, ez az a szó, ami meghökkentett, mert olvastam már alaphiányos, néha veszteséges cégről, ám az, hogy „csőd" valami újfajta kifejezés, netán egy sajátos vevőrablási mód megjelölése? Lehet, hogy a „létszámhiány miatt" is azt jelenti inkább, hogy „csőd miatt"?

Igaz, csúnya szó ez, talán ezért sem használtuk eddig, pedig ilyesmi manapság másutt is előfordul. Hol Csád, hol Csőd. És ez csak egyetlen kis üzlet – és még a csőd sem olyan igazi: az üzlet november közepén lakberendezési kisáruházként újra megnyílt, miután a Népművészeti Vállalat társult a bajai Lakberendező Ipari Szövetkezettel. Gazdagabb kínálattal akarnak kilábolni a cs... bajból és ez dicséretes. A megnyitást bejelentő hirdetés frappánsan adta tudtul, kik találnak itt megfelelő árut: „a skandináv designt kedvelők". Értik ugy-e? Most aztán dugájukba dőlnek azok a titokzatos vevőrablók!

Földi Iván

A nyitás kizárt

Hónapok óta dúl a vita sajtónkban, hogy vajon egy olyan népes kisközségben, mint Budapest, miért nincs nyitva szombat délutántól hétfő reggelig egyetlen élelmiszerüzlet sem. Mi több, némely cikkíró odáig merészkedett, hogy a hazai kereskedelem dinamikus fejlődését méltatva megemlítette, hogy az ötvenes, hatvanas években létezett az úgynevezett éjjel-nappal közért, hogy nem is oly rég még vasárnap délelőtt nyitvatartott több nagy ABC-áruház stb. stb.

Honi kereskedelmünk vezetői szerencsére frappáns módon megválaszoltak a fránya firkászoknak, mondván, hogy a kereskedelemben létszámhiány van, s a kereskedőknek is jár a pihenés. Ezek vitathatatlanul olyan alapigazságok, melyek megdönthetetlenek. Igaz, a virágboltok, édességboltok, trafikok nyitva vannak, de hát azokban bizonyára nem kereskedők, hanem feltételezhetően zongoratanárok és hivatásos ebihaltenyésztők dolgoznak.

Létszámhiány van a vasútnál, a BKV-nál is, érdekes módon a vonatok, buszok, villamosok és a metrószerelvények e napokon is járnak. Létszámhiány van az oly sokat bírált Postánál is, mely ennek ellenére nyitva tart néhány nagyobb fővárosi hivatalt. Fura, de a MÁV, a BKV és a Posta nyilván azon meggondolásból teszi mindezt, hogy számol azokkal a különcökkel, akik szombaton és vasárnap is utaznak, telefonálnak vagy csomagot adnak fel. Persze az is lehet, hogy az élelmiszer-kereskedőkkel ellentétben az Alkotmány tiltja a közlekedési és postás dolgozók pihenését, de előfordulhat az is, hogy a MÁV, a BKV és a Posta megfizeti a pihenőnapokon dolgozókat. Mi több, még az is meglehet, hogy a pihenőnapi igényekre számítva szervezik meg a szolgálatot, létszámhiány ide vagy oda.

Egyébként ősidők óta nyitva vannak vasárnap is a fővárosi templomok, sőt, nemcsak nyitva vannak, hanem a plébánosok még misét is tartanak. Pedig ha valakik, hát ők igazán tudják, hogy az Úr pihenőnapnak rendelé a hetedik napot.

Vezda János

MESE

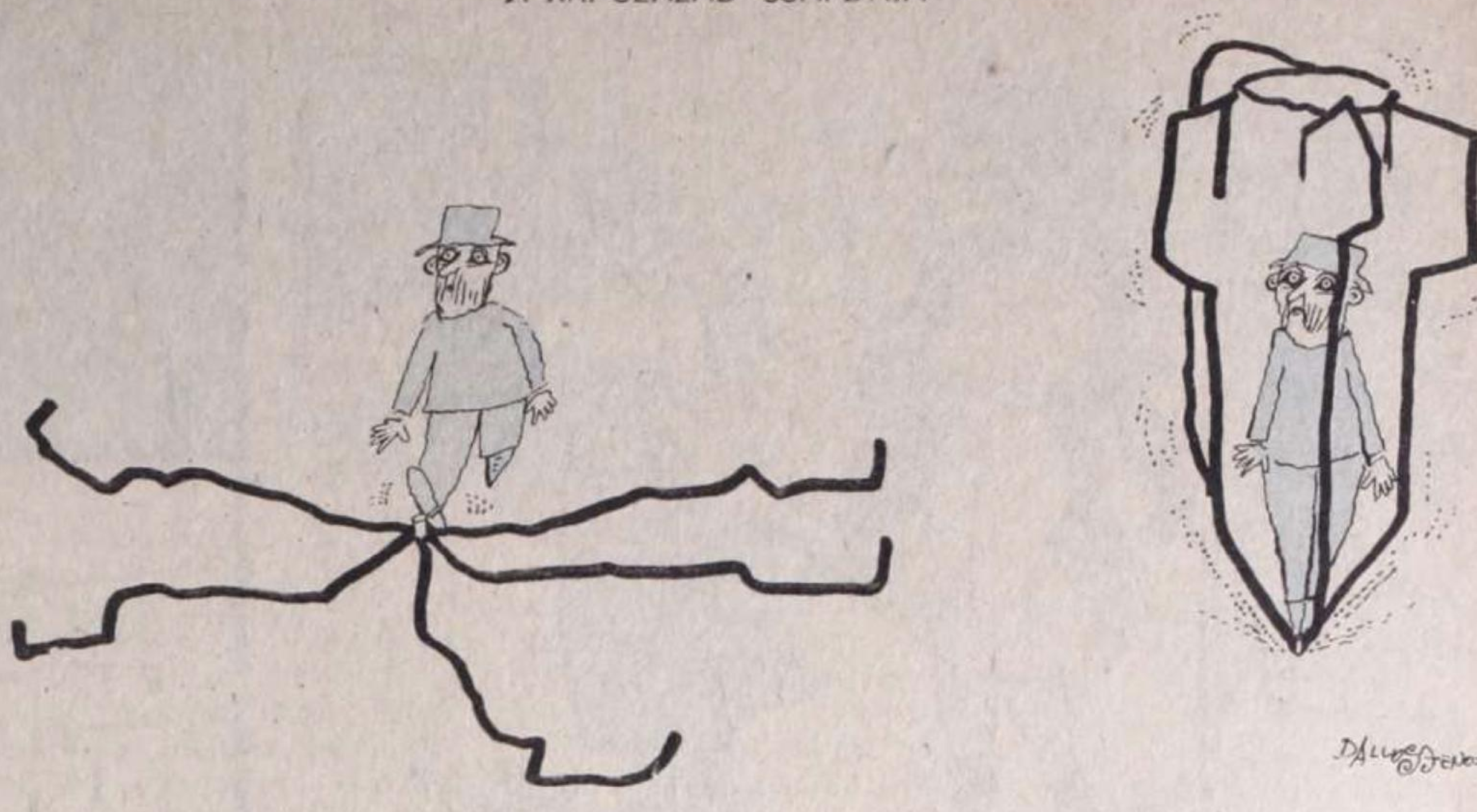

– És csak a napi nyolcórai munka után járó bérből éltek, amíg meg nem haltak.

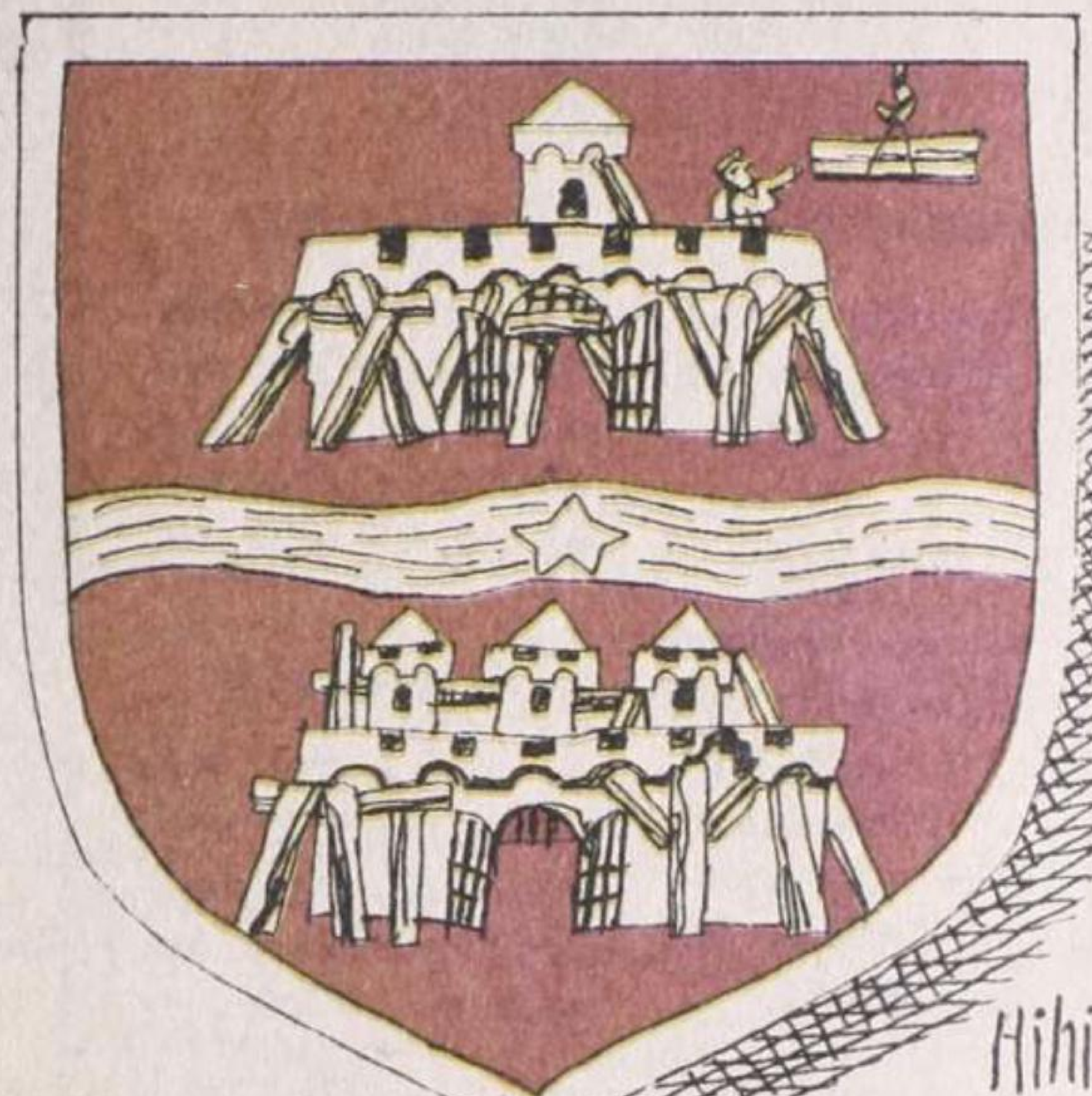
– Nem viszik ezek a környezetvédők kicsit túlzásba a dolgot?

A XX. SZÁZAD CSAPDÁJA

NAPJAINK TÉMÁI

BUDAPEST DÚCOSFŐVÁROS

– Szórakozott vagy, Elemér, csak Bécsben kellett volna bejelenteni, hogy kint maradunk!

Az eltűnt ezresek nyomában...

Mostanában egyre titokzatosabb dolgok történek körülöttünk, s nem mintha akár csak a felét is elhinném annak, amit a verebek csiripelnek, ám a másik fele, az, ami hihetően hangzik, még mindig nagyon aggasztó. Nem kerülgetem a forró kását, kimondom kereken: nem a Szépművészeti Múzeumból ellopott hét műtárgy sorsa nyugtalanít elsősorban — a festmények előkerülését illetően meglehetősen optimista vagyok, s bízom benne, hogy rövid időn belül visszakerülnek az őket megillető helyre.

Mindezt csupán azért említettem, mert ami miatt újabban álmatlan éjszakáim adódnak, ugyancsak egy kép eltűnésével kapcsolatos. Erről a képről többen is állítják, hogy nem teljesen értéktelen, s így van ez még akkor is, ha nem az Esterházy Madonnát, vagy magát Pietro Bembót ábrázolja, hanem egy, a huszadik században is élt magyar zeneszerzőt, Bartók Bélát.

Élesebb elméjű olvasók bizonyára már ennyiből is kitalálták, hogy az ezerforintosok eltűnéséről terjedő mendemondák foglalkoztatnak ezekben a hetekben. Talán még élnek néhányan azok közül, akik emlékeznek rá, hogy néhány hónappal ezelőtt már elterjedt, hogy bevonják az ezreseket, ám a felnőtt közvéleményünket akkor viharos gyorsasággal tájékoztatták, s kiderült: a híresztelésekből egyetlen szó sem igaz — jelen körülmények között nemhogy az ezreseket, de még a majdani kétezreseket sem lenne gazdaságos arannyal vagy más nemesfémmel bevonni, egyéb bevonásnak pedig még ennyi értelme sem lenne.

A hírt tehát cáfolták, a kedélyek megnyugodtak, az ezresek pedig eltűntek. Csupán néhány millió emberben vetődött fel a kérdés: ha nem vonták be őket, akkor hova tűntek? Hogy a kérdés mennyire jogos, azt saját tapasztalataim is igazolják; igazán nem a dicsekvés mondatja velem, mégcsak nem is kérkedni akarok, de az elmúlt néhány hónap során ezernél is több forintot kerestem, ám a kézhez kapott összegek között még keresve sem találtam ezerforintost. Azt hiszem, rendes körülmények között fel sem tűnt volna a dolog, de miután még a Szabad Európa rádió is tüntetően hallgatott az ügyről, érthetően gyanússá vált az egész.

Körültekintően tájékoztatott népünk előtt semmi nem maradhat titokban, márcsak azért sem, mert mindnyájan ismerjük azt az ősi bölcseletet, miszerint nem zörög a haraszt, ha megfelelő haraszt-zörgésgátlót használunk. Ilyenformán aztán sokan azon a véleményen vannak, hogy azért nincs ezerforintos, mert külföldön értékesítik őket; az okosabbak még azt is hallották, hogy a gazdagabb emírségekben valutát, egyes esetekben pedig 92-es oktánszámú benzint adnak a gyűjtők a magyar bankjegyekért. Ezt a téveszmét azonban bármely magyar törvénytisztelő állampolgár úgyszólván kapásból cáfolhatja, hiszen köztudott, hogy a magyar vámelőírások szerint a határon legföljebb 200 forint értékű bankjegyet lehet átvinni — ráadásul azt sem ezer-, hanem mindössze ötvenforintos címletekben.

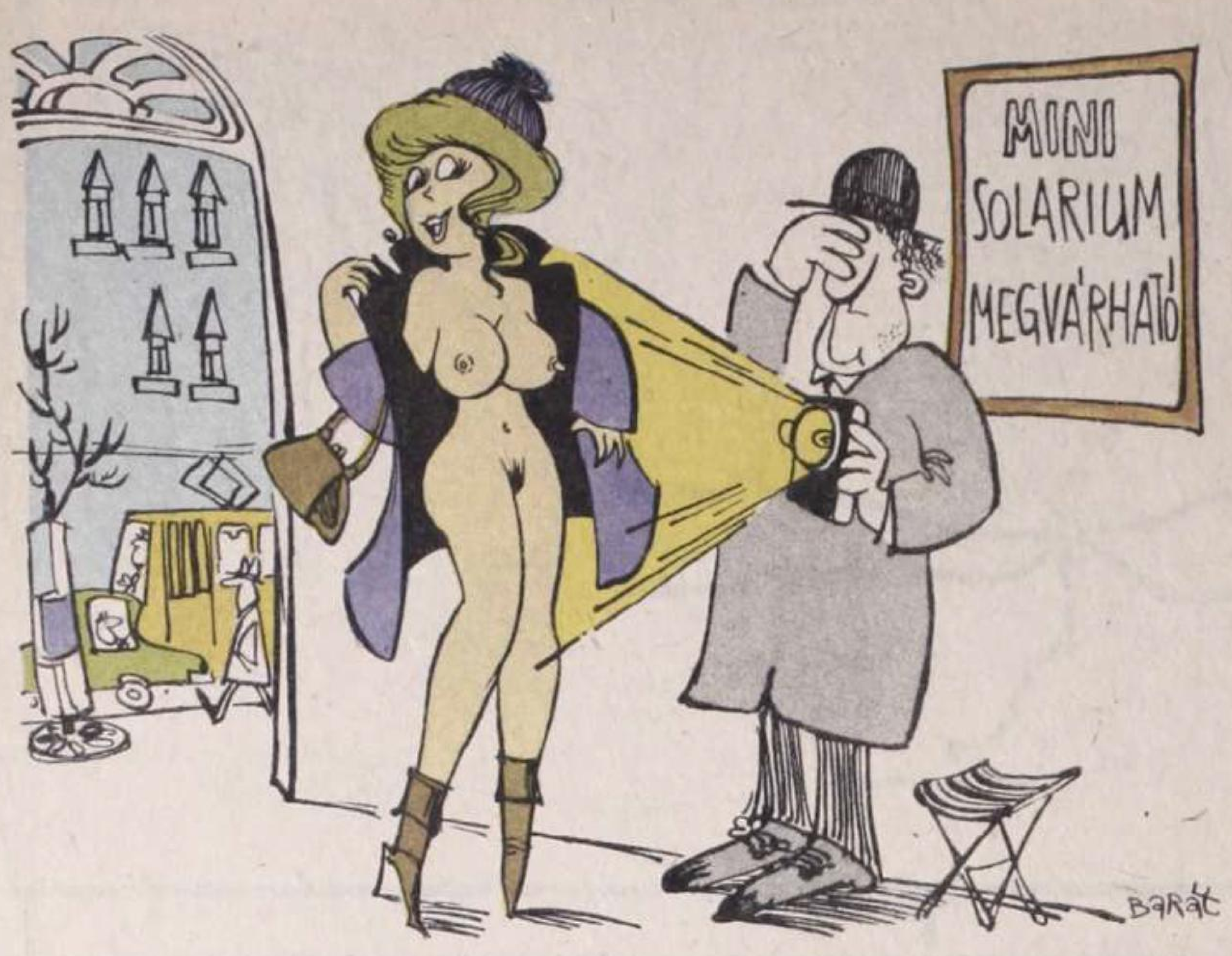
Ez az állítás tehát úgy járt, mint nyáron a gabona: megdőlt, s ugyanígy nem bizonyultak igaznak azok a híresztelések sem, hogy a titokzatos ügy mögött valamiféle papírtakarékosság állna és az illetékesek úgy döntöttek, hogy ezerforintosok helyett — átmenetileg papírzsebkendőt gyártanak.

Aki nem volt rest hegyezni a fülét, még ennél vadabb véleményeket is hallhatott: például azt, hogy az ezerforintosokat a Fogyasztók Tanácsa és a KERMI tiltatta be, mert minőségi kifogásaik voltak a pénz értékével kapcsolatban: állítólag számításokkal igazolták, hogy két tavalyi ötszázas többet ér, mint egy idei ezres.

Mindezek természetesen csak találgatások, egyelőre — legalábbis, ha hinni lehet a szóbeszédnek — még semmi sem biztos. De hogy valami biztató hírünk is legyen, elmondjuk: az ezerforintosok ügyében hitelt érdemlő tájékoztatással pillanatnyilag ugyan nem szolgálhatunk, ám ennek ellenére — lapzártakor kapott bankértesítések szerint — még mindig hitelt érdemlő ország vagyunk.

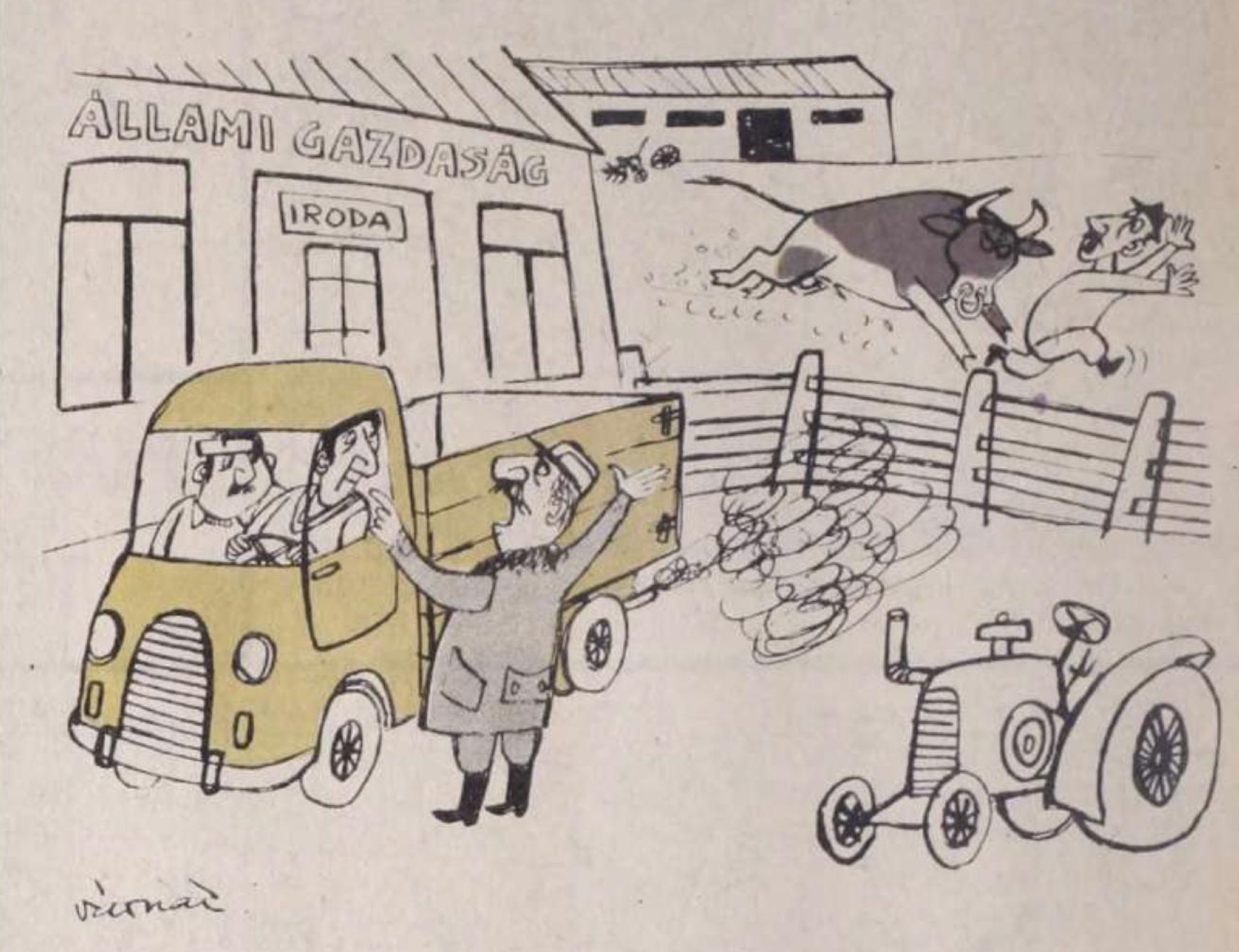
Föld S. Péter

SZERÉNY KISVÁLLALKOZÁS

Az NB I-ben történt:

A VOLÁN MEGÓVTA AZ MLSZ DÖNTÉSÉT — ISTEN ÓVJA MEG A VOLÁNT!

– Ha már a városba megy, hozzon egy új bikanevelőt!

SZILÁNKOK

MEGRENDELŐ

— Rajzoljon rólam egy karikatúrát, de nagyon szép legyek.

OPTIMIZMUS

— *Tegnap vettem egy autónyereménybetétkönyvet. Ma reggel már összevesztem a feleségemmel azon, hogy melyikünk ül majd a volánnál.*

ÖREGKOR

— Nem igaz, hogy az Északi-Sarkon leghosszabbak az éjszakák. Ha az ember betölti a 70 évet, minden éjszaka hosszúnak tűnik.

PECH

— *Vettem kéz alatt egy olcsó menyasszonyi ruhát.*

— *És?*

— *Sajnos, nincs hozzá vőlegényem.*

KRITIKA

— Kaptam egy potyajegyet a színházba, de megmondom őszintén, annyit nem ért meg.

HAMIS TANÚ

— *Aztán nehogy szórakozottságból az igazat mondja!*

SIKER

— Megjelent az új verseskötetem. Az utolsó szálig elkapkodtam.

HÁLAPÉNZ

A jól sikerült műtét felett érzett örömében hálapénzt adott a betegnek a sebész.

ÓVATOSSÁG

— Én a 100 éves születésnapomat mindenesetre megünnepeltem 50 éves koromban.

GICCS

— *Uram, én reggel nyolctól négyig harcolok a giccs ellen, de negyed ötkor abbahagyom, mert másodállásban bazárárus vagyok.*

ÉLMÉNY-BESZÁMOLÓ

— Meg kell mondanom őszintén, hogy nincs semmi élményem. Köszönöm szíves megjelenésüket. Viszontlátásra! — búcsúzott a meghívott neves személyiség.

AUTÓBUSZON

— *Kérem, nekem a menetidőt be kell tartanom! Ne tessék zavarni a vezetőt felés leszállással.*

SZAKEMBER

— A filmrendező először a jegyüzérrel vitatta meg az elkészítendő filmje témáját.

Galambos Szilveszter

— A feleségem hazudott nekem.

— Hogy jöttél rá?

— Azt mondta, hogy a barátnőjénél aludt, pedig ott én aludtam...

FÜLÖP GYÖRGY: **ÁLLATI LEXIKON** S **A STRUCC**

AKCELERÁCIÓ

Fantasztikus méretűre
látsz nőni sok ifjú struccot,
csak éppen a kutya se gyárt
a sok nyurga struccnak cuccot.

STRUCC-DILEMMA

Ha a civilizált világ
atom-bummtól dől romokba,
hogyan dugjam árva fejem
be a sugárzó homokba?

NUDIZMUS

Nagyanyáink őskorában
nudista strucc volt a divat.
(Történt eme kínos malőr
a sok strucclegyező miatt).

INFORMACIO

Nyeltem én már vekkerórát,
srófot, zoknit, istenuccse...
De egynémely blőd kommentárt
nem kajol be már egy strucc se.

FEGYVERES TERMÉSZETVÉDELMI ŐRSZOLGÁLAT

ARUKAPCSOLÁS

— Tesék venni a cipőhöz görkorcsolyát is. Úgy nem fog beázni!

TANSZERTÖRTÉNETI KIÁLLÍTÁS

LAKÓTELEPI KUTYATARTÓK

— Még szerencse, hogy jó szomszédok vagyunk, mert ilyen nagy állat nem is férne el egy lakásban.

Sinowatz köszöntése Budapesten:

SZÓL A HARANG — SCHILLING-GALLANG!

BOTRÁNY AZ ADÓHIVATALBAN

— Jelentem, előállítottam Pék Jenő pincért és Peripatics Menyhért előadót. Közcsendháborítás és botrányokozás bűntettében tettenérés esete forog fenn, azonfelül erősen gyanúsíthatók, miszerint egymás sérelmére nyolc napon túl gyógyuló testi sértést óhajtottak előidézni.

— Vagyis verekedtek.

— Méghozzá az adóhivatal összes helyiségeiben, ami súlyosbító körülménynek tekinthető.

A tiszt elgondolkozva nézett a pincérre.

— Pék Jenő... Pék Jenő... Magával már találkoztam itt, igaz?

— Igaz, tisztelettel — sugárzott a kis pincér, mintha hasadó anyaggal lett volna töltve. — Amikor nem akartam borravalót elfogadni. De ön a mundért jellemző bölcsességgel meggyőzött, hogy ezzel beláthatatlan zavart okozok a népgazdaság olajozott gépezetében...

— Most meg verekszik...

— Igenis tisztelettel — komorult el a kis pincér. — Mert ez a bitang, ez az anyaszomorító meg akar akadályozni állampolgári kötelességeim teljesítésében.

— Micsoda beszéd! — ordított a másik gyanúsított. — Méghogy adót fizetni a borravalók után. Arra kérem mi nem vagyunk berendezkedve. Az nincs benne az én munkaköri leírásomban. Szép is lenne, ha mindenki adót fizetne, aki borravalót kap.

— Miért? — képedt el a kis pincér. — Hát nem fizetnek?

— Más se hiányozna.

— Márpedig én akkor is fizetek. Én a borravaló révén többletjövedelemre tettem szert. Nekem állampolgári kötelességeim vannak. Én utakat akarok építeni. Én fel akarom venni a harcot a begyűrűzés ellen...

— Szó sem lehet róla! Kikérem magamnak! Még mit nem!

A tiszt az asztalra csapott.

— Ne ordítson itt Peripatics, nézze meg az embert. Bízza rám, majd én elintézem.

— Százados úr az adóügyekhez is ért?

— Mi mindenhez értünk.

A tiszt itt a rangjához illő finom mosollyal a kis pincérhez fordult.

— Na nézze csak, Pék Jenő. Hogy a többletadó alapját kiszámíthassuk, szükségünk lenne néhány adatra. Például, hogy pontosan mennyi borravalót is fogadott el ön az elmúlt tárgyidőszak során...

A kis pincér kockás noteszt rántott elő.

— Már mondom is kérem. Tizenegy hónap alatt összesen kétszáztizenhárom forint és huszonkét fillért. Május kilenc: három részegtől kettő forint harminc...

— Két forint harminc borravalót adtak?!

— Nagyon részegek voltak. Május tizenegy: két kínaitól kilencvenhárom fillér. Május tizenhárom...

— Elég.

— Én is mindig mondom — bólintott a kis pincér. — Nem sok, de elég. Az ember ugyebár meghúzza magát az öt gyermekével...

— Helyes — mondta a tiszt. — Akkor most kiszámítjuk a maga adóalapját.

— Én aztán nem — ordított a másik gyanúsított. — Arra engem senki sem kötelezhet.

— Mondtam magának Peripatics, hogy ne ordítson. Majd én kiszámítom.

— Százados úr ahhoz is ért?!

— Mi mindenhez értünk. Tehát... Szükségem volna még arra, hogy voltaképpen mire is fordította ezt a szép kerek összeget... ezt a kétszáztizenhárom forint huszonkét fillért...

— Egy pillanat — rántott elő egy másik noteszt a kis pincér. — Már mondom is. Augusztus hét: a kis Bunkónak egy csomag rágógumi... Névnapja volt a drágámnak...

— Affenét — mondta a másik gyanúsított. — Nem is tudtam, hogy augusztus hetedike Bunkó napja.

— Augusztus tizennégy: a kis Rozitának egy Elefánt márkájú radírgumi... három forint negyven...

— Ne folytassa Pék Jenő — mondta a tiszt. — Azt hiszem joggal feltételezhetjük, hogy maga a teljes összeget a saját munkaerejének valamint a családja szükségleteinek fenntartására fordította. Ebben az esetben az egész levonásra kerül az adóalapból, tehát magának visszajár... azannyimintannyi... tizenöt forint. Tessék, fogja és többé nem lássam itt magukat, slussz, punktum, vége.

Hálálkodva távoztak. A másik gyanúsított még visszaszólt az ajtóból:

— Százados úr, én nem szívesen mondok ilyet, de maga egy nagy ember.

Félóra múlva az ügyeletes egy ételhordóval állított be a tiszthez.

— Ez meg micsoda?

— Pék Jenő gyanúsított küldi százados elvtársnak innét az önkiszolgálóból. Befizette önt egy tizenötforintos menüre...

Peterdi Pál

REKLÁM

— Ez nem rendszám biztos úr, hanem a felépítendő Nemzeti Színház csekkszámlaszáma...

KUTYAVÁSÁR

Zalában, annak is a legeldugottabb zugában sutbavetett öreg holmik, értékes néprajzi emlékek után kutat a lelkes műgyűjtő. Tájékozódni próbál, s bemegy a falu egyetlen kocsmájába, felhörpint két deci zalagyöngyét, szóba elegyedik a kocsmárossal. Közben megkérdezi: akad-e a faluban olyan limlom, ami az antivilágból maradt vissza?

A kisvendéglő nagy termetű gazdája sajnálkozva közli, hogy a falubeliektől már jóformán minden régiséget begyűjtöttek a múzeum emberei. Ámbár lakik az alvégen egy kutyás ember, aki belehabarodott a pulitenyésztésbe és nem törődik semmi mással, csak az ebekkel. Annak annyi kacatja van, hogy maga sem tudja számát.

Indul a műgyűjtő az alvégre és fölcsillan a szeme, mikor észreveszi, hogy az egyik udvarban két kutyakölyök díszes faragású fatálból lefetyeli a tejet. Óvatosan lép be a kiskapun, szemével végigsimogatja a két szőrpamacsot és megállapítja, hogy az ebek elé kitett „lelet" legalább kétszáz esztendős és testvérek között is megér egy ezrest.

Azt mondja a konyhaajtóban álldogáló gazdának: tetszenek a kutyusok, s úgy határozott, hogy az egyiket megveszi születésnapi ajándékként a feleségének, ha ugyan eladják. A göcseji ember bólongat annak jeléül, hogy nincs akadálya az alkunak. A pulit egy ezresre tartja és végül is ötszázban kiegyeznek, amit a vevő nyomban ki is fizet. Aztán — mint aki nem számolt mindennel — a homlokára üt, jelezve, hogy a szállításnak akadálya van. Zalától ugyanis messzire esik Budapest, s ha a puli megszomjazik, nincs kéznél itatóedény. Külön egy húszast ígér a kutyatálért, s már nyúl is a zsebébe, hogy a ráadást honorálja.

A göcseji ember mosolyog a bajusza alatt és közli, hogy a kutyatál nem eladó. Megmondta ezt azoknak a régiséggyűjtőknek is, akiket az ő kocsmáros sógora küldött... akik a múlt héten az öt kutyakölyök közül hármat ugyancsak az itatóedénnyel együtt próbáltak megszerezni.

Nekik is csak a pulit adta.

A tál különben is a kocsmárosé, aki — élelmes ember lévén — húsz százalékot kap a kutyavásár forgalmából.

Dancs József

RENDEZÉS

– A figurát vegye egy kicsit drámaibbra, gyilkoskám.

MAGÁNPRAXIS

– Miért kell neked esténként a munkádat hazahoznod?

– Magától nem kell borravaló, fiatalember, én is voltam kezdő diplomás!...

AGYRÉM-RÍMEK

MAGYAR HUMPTY-DUMPTY

Nekiindult Terim s Palim Kálnak,
megérkeztek, s most a kerítésen
palikásan-terikésen
kalimpálnak.

KANDIDÁTUS EGY IRODALMI SZÜMPOZION ELŐTT

„Hogy is van? Vajon a gaz Sőtér-e,
ki haragszik Véghre, s az Goethére?
Eh, mi gondom Sőtérre meg Véghre,
elvégre ma végre
Goethém a
foethéma!"

IGÉNYTELEN DIGÓZÓ KECSKERÍME

Mielőtt még útra kel e talján,
százért megkaphat egy telek alján.

OPTIKAI CSALÓDÁS

Azt nézi a hellén Marcsa:
mit keres a mellén harcsa?
Harcsa?! Ej, az ilyen balga hit öl, Marcsa!
Bajsza is van, farka is – de mitől harcsa?!

MAGÁNYKEDVELŐ FÉRJ
(Kettős kecskerím)

Kérded: ha térni párom haza rest, elmék-e?
Maradok! S vélem három pazar est emléke!

TÉLI ÖRÖMÖK

Befagyva oly kopasz a tó!
Jegén térden száll a Kató.

Timár György

– Szépen gyarapodnak a gyerekek, lassan gondolhatnak már saját kriptára is!

SAMUKA FELÚJÍT

Samuka, a vértesszöllősi ősember, megunta vidéki barlangját, s felköltözött a fővárosba. A főváros kegyes volt Samuhoz, rögtön kiutaltak neki egy leromlott állapotú sziklaodút. Sebaj, mondta magában Samuka, és 80 ezer halcsontért felújíttatta, komfortosította a barlangot.

— Jó tett helyében jót várj, Samu! — közölték vele az őskori barlangkezelő vállalatnál. — Majd írunk a télapónak és karácsonyra visszahoz neked tőlünk negyvenezer halcsontot.

Az jó lesz, gondolta magában Samuka, ám eltelt a karácsony, a vízkereszt, és a nyuszi sem hozott neki húsvétra halcsontot. Helyette a barlangkezelő vállalattól állított be Samuékhoz egy ősi mókus.

— Mit tettél, Samu! — ordított fel egy üregi oroszlán hangján a mókus. — Egy dinoszaurusszal hordattad el a sittet a barlangból? Ezt mi nem tudjuk megfizetni!

— Nem baj — legyintett Samuka. — Elég lesz nekem harmincötezer halcsont is!

— Egy nagy frászkarikát! — nézett körül a sziklaüregben a hivatalos mókus. — Te színes barlangrajzokkal díszítetted a lakásodat! Vedd tudomásul, hogy ez luxusnak minősül!

— De kérem szépen, ez rengeteget ér majd az utókornak! — tépkedte bozontját bánatosan Samuka.

— Akkor se, de talán, ha benézel hozzánk ötven év múlva!

— rohant el a barlangkezelő mókus.

Samuka pedig az ősember átlagos életkorát meghazudtolva várt ötven évet, aztán felvette legszebb párducbőrét, és bement az ősi barlangkezelő vállalathoz.

— Jöttem a harmincezer halcsontért! — mondta ott egy hivatalos madárnak.

— Harmincezer halcsontért?! — kezdett el ijesztően repkedni a hivatalos madár. — Tudod, te Samu, hogy rajtad kívül még hány barlanglakónak tartozunk?!

— Nem tudom — bandzsított Samuka, mert egy őstulok egyszer megtaposta.

— Akkor se zaklass minket, majd talán száz év múlva! — repült ki saját magából a barlangkezelő ősmanus.

Samuka pedig a legöregebb kaukázusi ember életkorát meghazudtolva várt még száz évig. Közben imádkozott a Tűzhöz, a Vízhez és a Naphoz, hogy mielőbb kapja vissza a halcsontjait. Aztán felvette a legszebb bunkóját, s ismét bement az ősi barlangkezelő vállalathoz.

— A harmincezer halcsontomat kérem — motyogta száznyolcvan éves hangon.

— Na, ide figyelj, Samu! — tekintett rá egy hivatalos muki. — Fokozott terhek, szervezeti átformálás, gazdasági szabályozók, érdekeltségi rendszer és mindenféle jogszabály. Érted?!

— Nem értem — roggyant meg Samuka, mert a mammut szele megcsapta. — A halcsontjaimat akarom!

— Halcsontunk pedig nincs! — kiabálta a barlangkezelő muki.

— Akkor előveszem a bunkómat! — jött ki a sodrából Samuka, s leromlott állapotúvá tette a barlangkezelőt. — Újítsák fel magukat, ahogy tudják! — szólt még, s átment az őskorból az ókorba.

Ezért mondják még ma is sokan, hogy Samu legyek, ha felújítok.

Tormai László

SZÓFOGADÓ EMBER

– Azt mondták, hogy szénnel kell fűteni...

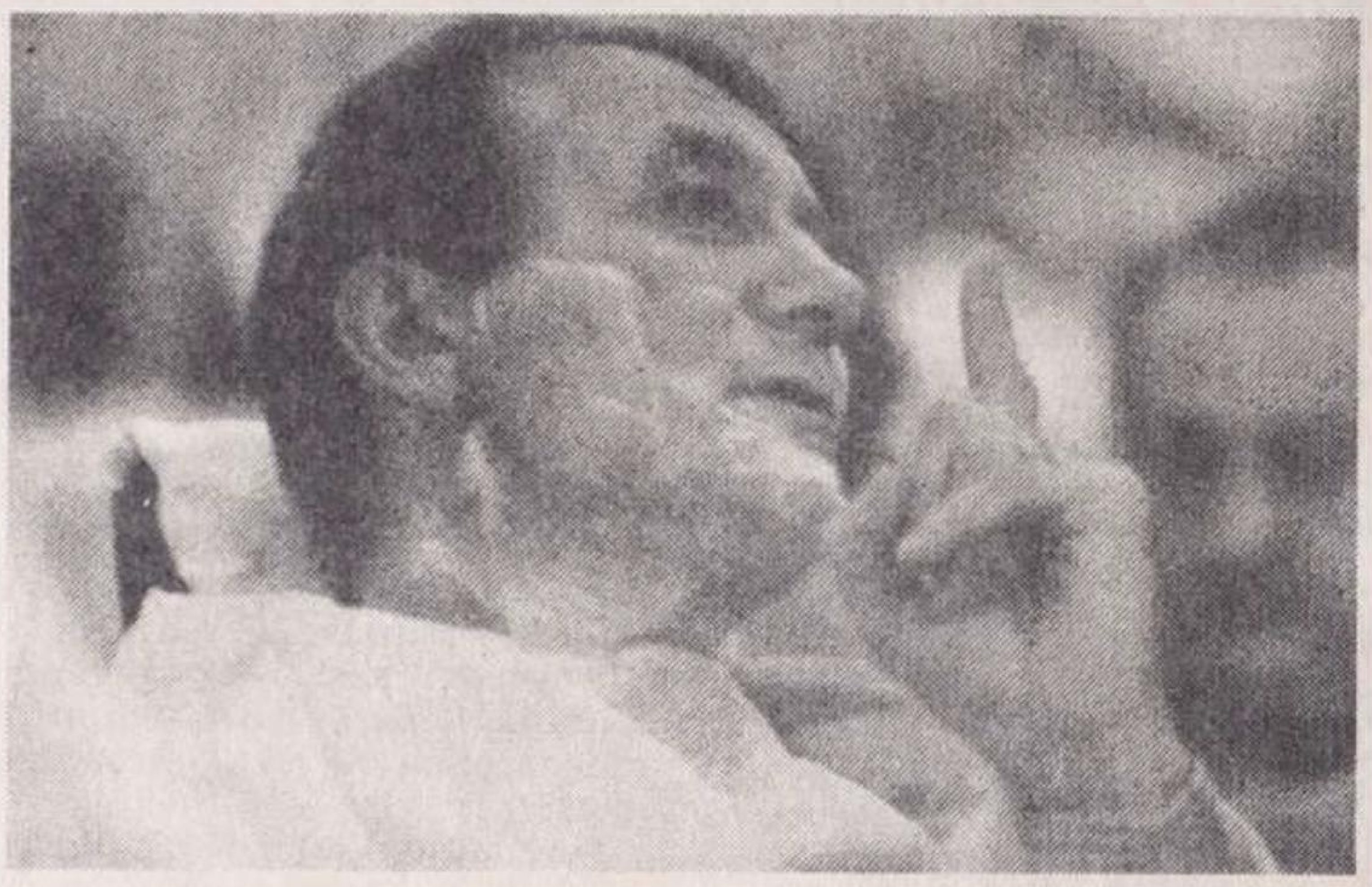
– Még az örökösödési illetéket sem tudod majd kifizetni!

Ismét lehet kapni a fiatalító csodakrémet

MI CSAK RÁNCAINKAT VESZÍTHETJÜK...

Jevgenyij Jevtusenko, a jeles szovjet költő, fotókiállításának megnyitása alkalmából fővárosunkban járt. Ezen a napon leste meg őt a fodrásznál budapesti kollégája: Balogh P. László.

– Azért mindent ne kenjenek rám!

– Hozzászoktam már a fejmosáshoz . . .

– Minden nagyon szép, minden nagyon jó, mindennel meg vagyok elégedve.

Nem messze attól a bérháztól, ahol lakom, van egy kis üzlet, sokféle apró cikkel: cipősdoboz, tintaradír, turistabotra való szög, lekvárosüveg-alátét és ehhez hasonlók, a legtöbb embernek egész életén át nincsen szüksége egyetlen olyan holmira sem, ami ebben a szerencsétlen kis boltban kapható.

A bolt tulajdonosa is éppen olyan, mintha a boltjából került volna ki, jelentéktelen hatvanéves kis szürke ember, Gond Jeromos. De lehet, hogy már a fia, mert az üzlet felett egy agyonkopott cégtáblán az olvasható: Gond Jeromos és fia. Én még sohasem voltam bent a boltjában, de ismerjük egymást látásból már három évtizede és köszönünk egymásnak.

Tegnap délelőtt egy hihetetlennek tűnő hírrel fogadtak otthon: az unalomig jelentéktelen Gond Jeromost elvitte a rendőrség, szemérmetlen, a közerkölcsöket sértő cselekedetért. Azt tette, amit beteges hajlamú, szexuálisan terhelt férfiak csinálnak: kiállt az üzlete elé, és ha egy járókelő elment előtte, udvariasan megmutatta, hogy a nagykabátja alatt nem visel nadrágot, sőt alsónadrágot sem.

A hír annyira elszomorított, hogy elhatároztam: utánanézek az esetnek, csak arra tudtam gondolni, hogy a szegény, csak a templom egerével összemérhető Gond Jeromos, vagy már a fia, megzavarodott. Kieszközöltem, hogy beszélhessek vele, és ekkor ért az újabb megdöbbenés: egy szellemileg teljesen friss, csak kicsit szomorú Gond Jeromost találtam a rendőrségen, aki teljesen tisztában volt azzal, hogy mit tett a boltja előtt. Sőt, el is mondta, miért tette:

— Az én üzletem — mondta —, a legszegényesebb volt az egész környéken, hiszen maga is tudja.

Bólintottam, persze, hogy tudom.

— Nekem nem telik reklámra — folytatta —, mint a Skálának vagy a Sugárnak, nekem nem telik fényes portálra, mint a Centrumnak. De még az árucikkeim, azok sem szépek, színesek, nem is keresettek. Hát miként hívjam fel a figyelmet az én szürke kis boltomra? Tudom, nem szép, amit tettem, de magának elárulom: amíg a rendőrök elvittek, három kopogás-gátló ablakot adtam el két óra alatt, amennyit tizenöt év alatt összesen. Sajnos nagyon gyorsan lebuktam, mielőtt legalább jobban elterjedt volna a hírem, de ha segíteni akar rajtam, találjon ki nekem valami másik reklámot, amitől mégiscsak megindul a boltom, és nem kerülök ilyen helyzetbe.

Nem akarok dicsekedni, de Gond Jeromos vagy fia ma már nem panaszkodik és ezt nekem köszönheti. Az ország minden tájáról jönnek kíváncsiak; a bolt késő délután nyit és éjfélig tart nyitva. A bolt új neve: „Gyere pajtás, nyissad ki a bukszád!", a boltban két Görgey-díjas komikus szolgál ki, Jókai-lepelben. Jókat mondanak minden belépőnek, miközben hat meztelen kereskedelmi tanuló mászkál létrán a polcok előtt. A boltban alig kapható már valami, mert a vásárlók öncélúan is bemennek a boltba, olyan szórakoztató az adásvétel.

Gond Jeromos vagy fia pedig, ha kabátját a léghuzat fellebbenti, nem kell, hogy ijedten kapja össze.

Ő is a műsorhoz tartozik, és szerény színészgázsit kap esténként, mint különleges statiszta.

Somogyi Pál

1986-BAN ÜNNEPELJÜK BUDA VISSZAFOGLALÁSÁNAK 300. ÉVFORDULÓJÁT

– Achmed, mintha tegnap lett volna!

Megkérdeztük rajzolóinkat:

MIRE PÁLYÁZNÁNAK?

Fülöp György:

– Arra, hogy végre a lottóban is túl legyek az ötödik X-en.

Sajdik Ferenc:

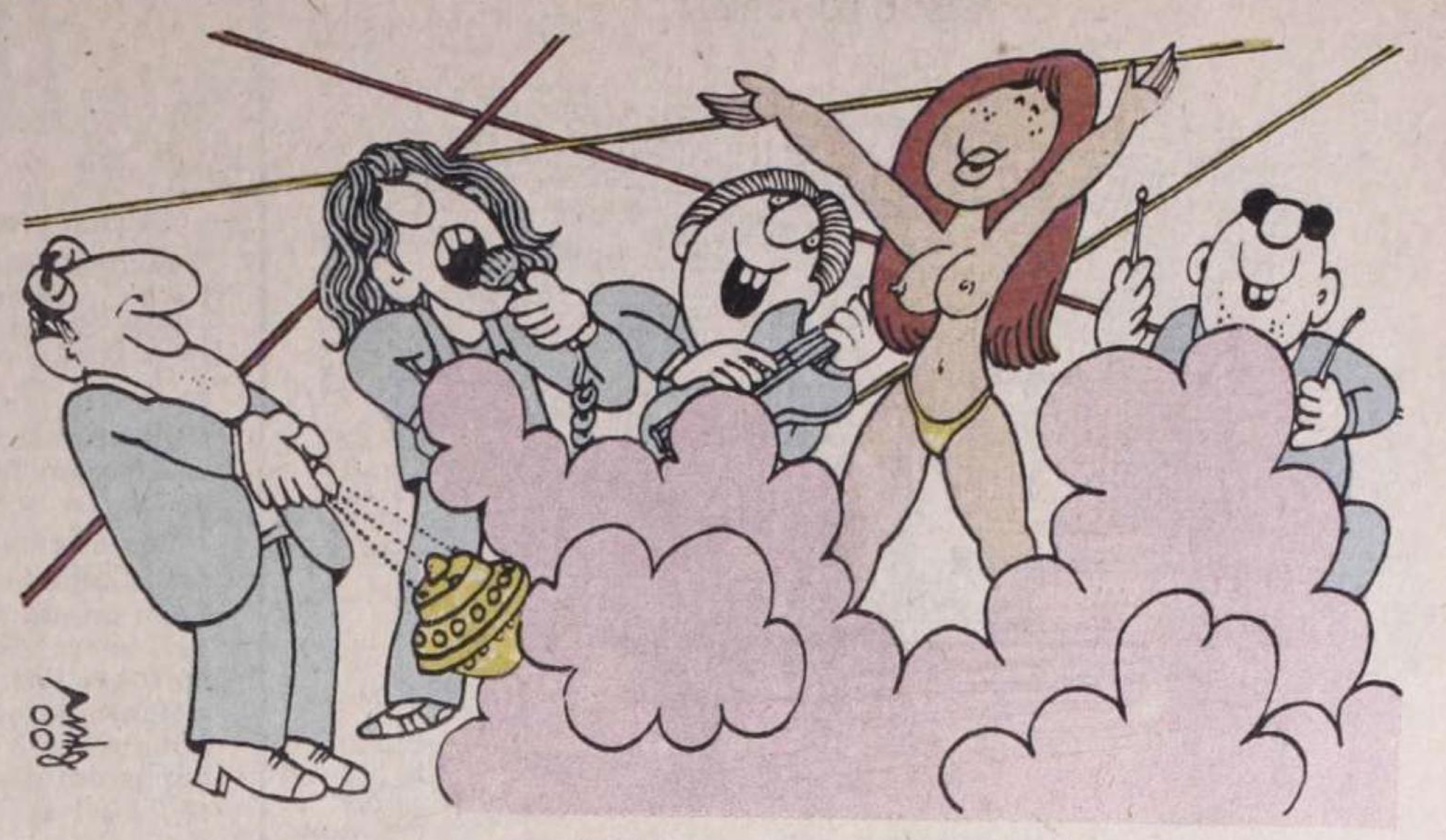
– Egy kicsit nyugalmasabb világra.

Brenner György:

– A pályámon egy segítő kézre.

Balázs-Piri Balázs

– Szívesen lennék látványtervező egy menő popegyüttesnél.

Dallos Jenő:

– Magánkönyvkiadói engedélyre.

Krenner István:

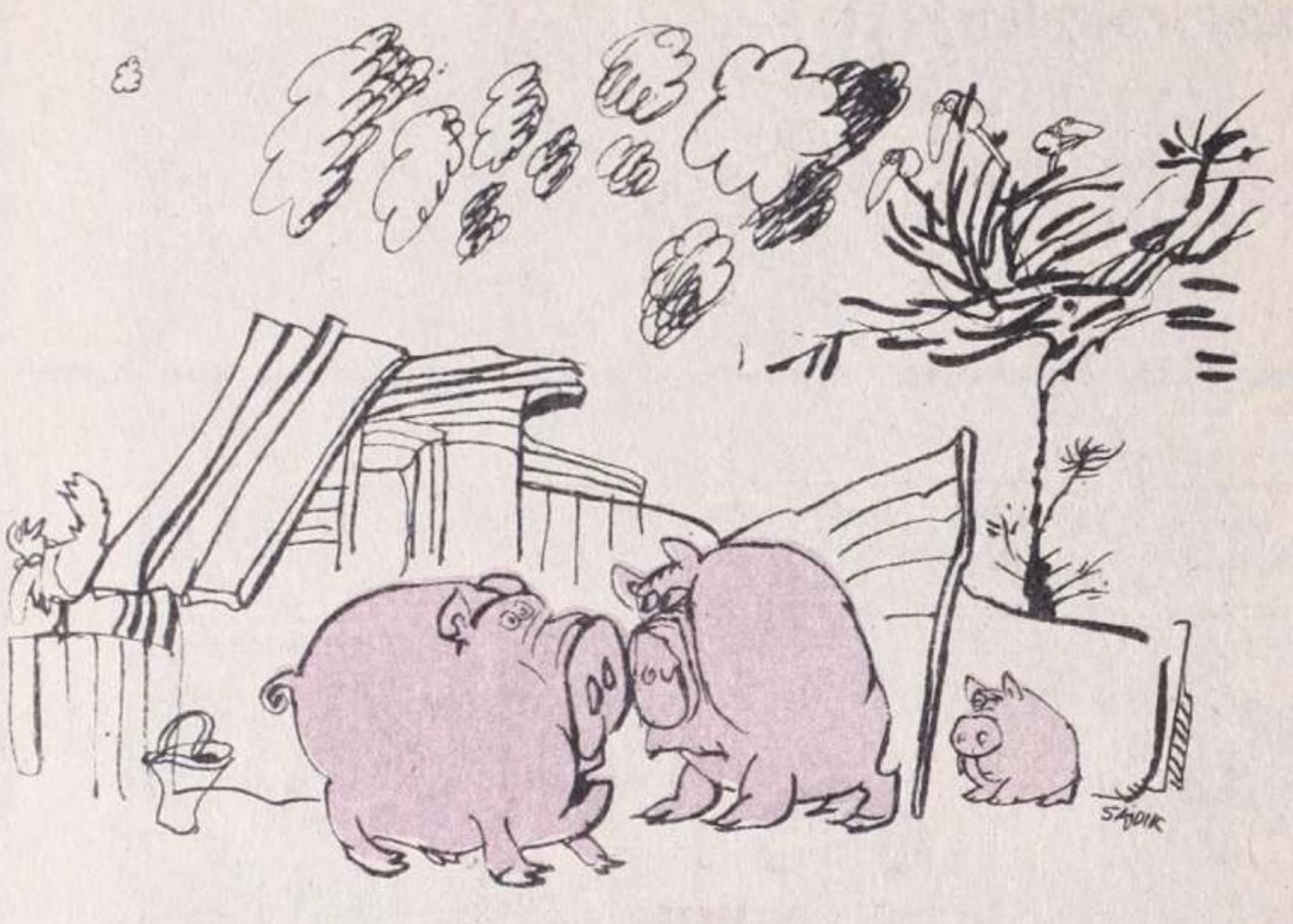

– Egy kis árudára, valamelyik focipálya mellett.

PEZSGŐ KULTÚRÉLET

– A kamarateremben gerontológusok kongresszusa, a színházteremben pedig illusztrációként régi táncdalénekesek . . .

– Bezzeg a vaddisznók ki tudtak harcolni vadászati tilalmat!

ILLATOS KERT

Tisztelt Tanári Kar!

Megvettem az Élet Iskolája legújabb tankönyvét, Az illatos kert címűt. Gondolom, a könyv árában (200 forint) benne van a vizsgadíj is.

A magam részéről igyekszem becsületesen felkészülni a vizsgára, de ennek több akadálya is van.

Osztálytársaim nap mint nap azzal nyaggatnak a munkahelyemen, hogy adjam kölcsön nekik a könyvet, mert ők már nem kaptak a boltban. Hát tehetek én arról, hogy nálunk mindig baj van a tankönyvekkel? És nemcsak a példányszámukkal, hanem a milyenségükkel is.

A tankönyvíró — a XV. vagy XVI. században élt Muhammad an-Nefzawi — nem tudta eldönteni, hogy mit is akar: kertészeti szakmunkát írni, szexuális tanácsokkal szolgálni, vagy szerelemtörténeti ismereteket nyújtani. (Zárójelben jegyzem meg, hogy ugyanebbe a hibába esett az a szerzői munkaközösség, amely e tantárgy egy korábbi oktatási segédletét, a Káma-Szútrát hozta tető alá. Abból egyébként erős 3-asra vizsgáztam, házasságkötésem előtt jó tíz évvel.)

Zavaróak az ábrák is. Az ember már-már azt hinné, hogy maga is képes lenne olyan figurákra, mint a rajzokon szereplő férfiak, amikor lekókad, mert rájön, hogy nem tudja, hol lehet turbánt kapni. Anélkül pedig — az illusztrációk szerint — nem megy.

Összességében egyetértek a tankönyv beállítottságával, persze tudjuk, hogy az Élet Iskolája sem fenékig illatos kert.

Jómagam szorgalmasan tanulok, egyelőre még csak elméletben veszem át az anyagot, de most már mielőbb szeretnék rátérni a gyakorlati részre. Jó lenne, ha a Tisztelt Tanári Kar minél hamarabb kijelölne a számomra egy megfelelő tanulópárt. Csak fényképes, kézzel írott levelekre válaszolok, „Majd meglátjuk, hogy ki néz nagyobbat" jeligére.

Meg kell jegyeznem, hogy a szükséges tanszerek nagy részét egyszerűen lehetetlen beszerezni. Nem lehet kapni a vizsgavágyat növelő szerek közül a masztixfa gyümölcsét, sakálepét, teve púpjából kiolvasztott zsírt, szamártejet, hogy csak néhányat említsek a tankönyvben felsoroltakból.

Bizonyos tekintetben maximalista a szerző. Kíváncsi vagyok én arra a lektorra, aki elfogadta, és tantervi előirányzattá tette a Muhammad an-Nefzawi által megkövetelt méreteket. Ugyancsak kemény próbatételnek ígérkezik egyik-másik módozat elsajátítása. Két olyan gyakorlati vizsgatétel is van, amelyben partnernőnket kötelekkel, illetve csiga segítségével a mennyezetre kell erősíteni. Ez rengeteg bonyodalommal jár, kezdve azzal, hogy miként verjük be a kampót a plafonba.

Végezetül egy kérdés: a könyvben szereplő speciális férfiúi és női becéző elnevezéseket csak magyarul kell megtanulni, vagy arabul is? Az ilyenekre gondolok, mint a szilaj, a betolakodó, az üstökös, a nyakas, a kutató, illetve a vágyakozó, a szorító, a sündisznó, a duzzadt ajkú, a harapós, a szembenéző.

Tisztelettel:

Tapéta Géza, az Élet Iskolája 43. osztályos tanulója

Szabados Gábor

TRIBÜN

A Cambio 16 című spanyol sportlap nehézményezi, hogy a klubok csillagászati összegeket fizetnek egy-egy külföldi játékosért.

— A mai gazdasági helyzetben — írja — bűnös pazarlás milliókat kidobni az ablakon két szőrös lábért . . .

●

John Goodbody, a kitűnő angol sportújságíró részt vett a cselgáncsozók edzésén, hogy közvetlen tapasztalatok alapján írhassa meg, mit is érez a versenyző a tatamin.

— Nem is olyan veszélyes — számolt be aztán. — Igaz, egy-egy fojtás során az ember elveszítheti az eszméletét, de ez olyan lassan megy végbe, hogy észre sem veszi.

●

Guliermo Vilas, a világhírű teniszjátékos mondta:

— A füves pályán rendezett versenynek csak egyetlen esetben lenne létjogosultsága. Ha tehenek teniszeznének.

●

John Taylor, a walesi rögbiválogatott tagja mérkőzés közben az állkapcsát törte.

— Okvetlenül visszatérek a pályára — mondta a kórházban. — Hogy mint versenyző vagy mint szurkoló . . . az már az orvosokon múlik.

●

Willie Pastrano, a félnehézsúly egykori világbajnoka még ma is borzongva emlékezik vissza a harminc évvel idősebb Archie Moore elleni mérkőzésére.

— Rettenetes volt. Az öreg fiú egyfolytában beszélt hozzám a ringben. Dicsért. „Ügyes vagy, Willie" . . . „Ez remek volt, fiú!" Aztán hirtelen rámkiáltott: „Állj meg!" Automatikusan engedelmeskedtem. Aztán az öltözőben tértem magamhoz.

(p. p.)

– Ne úgy mondd a gyerekeknek, hogy nincs pénzünk ráklevesre, hanem hogy idegen a magyar táplálkozási szokásoktól!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A Művész Színház egykori igazgatója, Várkonyi Zoltán, a Fészekben megszólított egy ismert színpadi szerzőt:

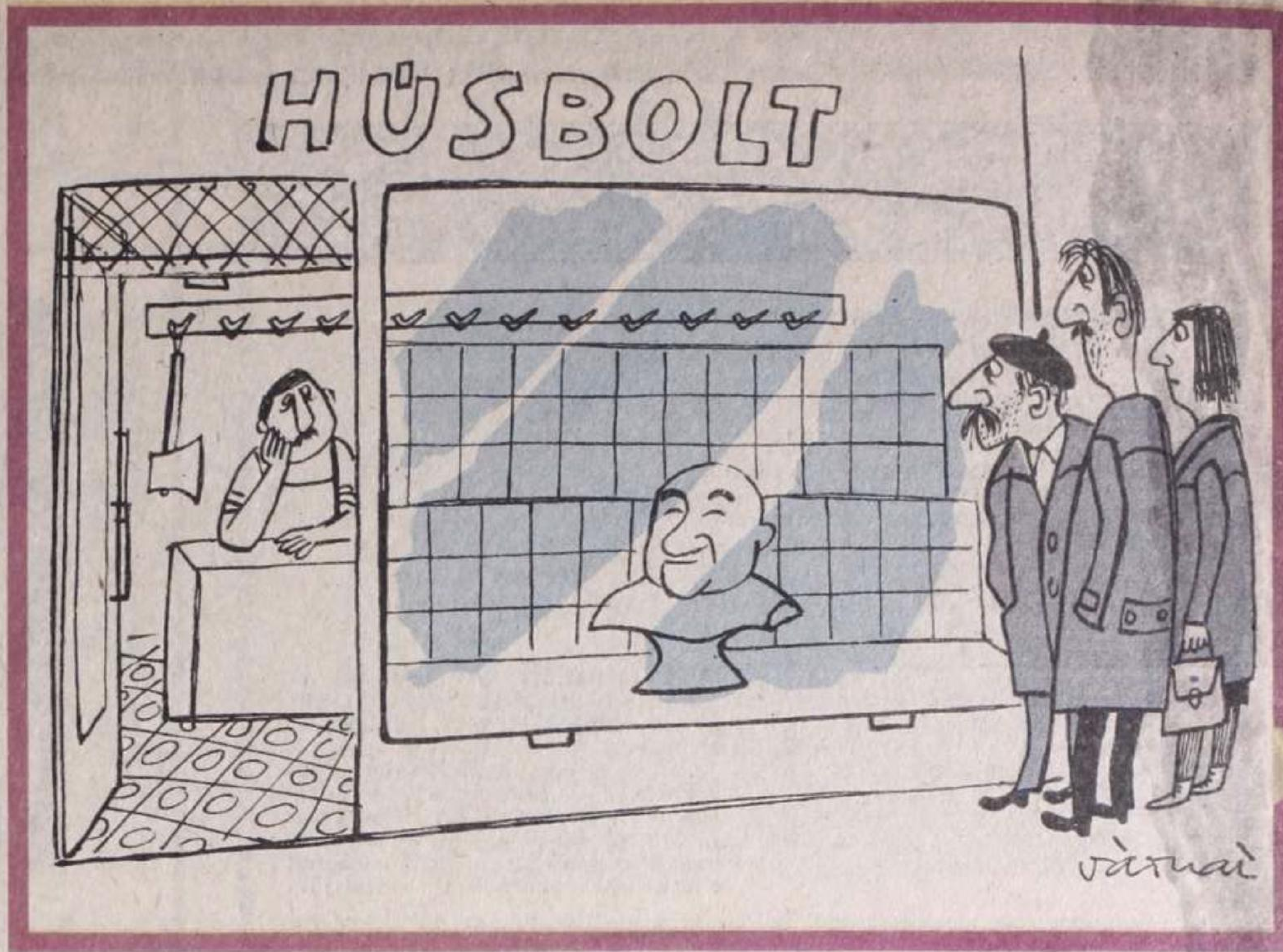
— Nincs véletlenül egy kész rossz darabod?

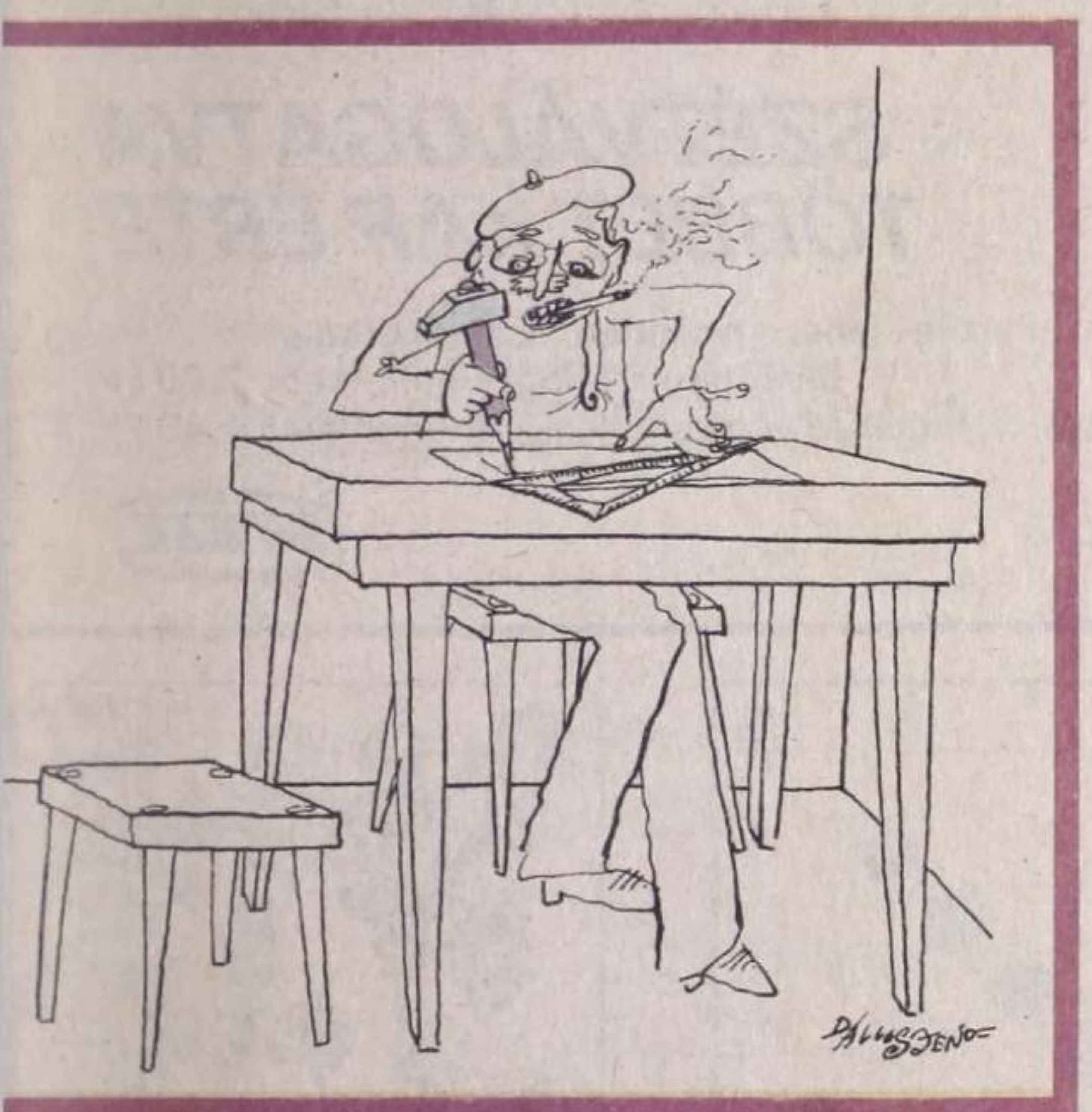
— Van kész darabom — válaszolta sértődötten az író —, de nem rossz!

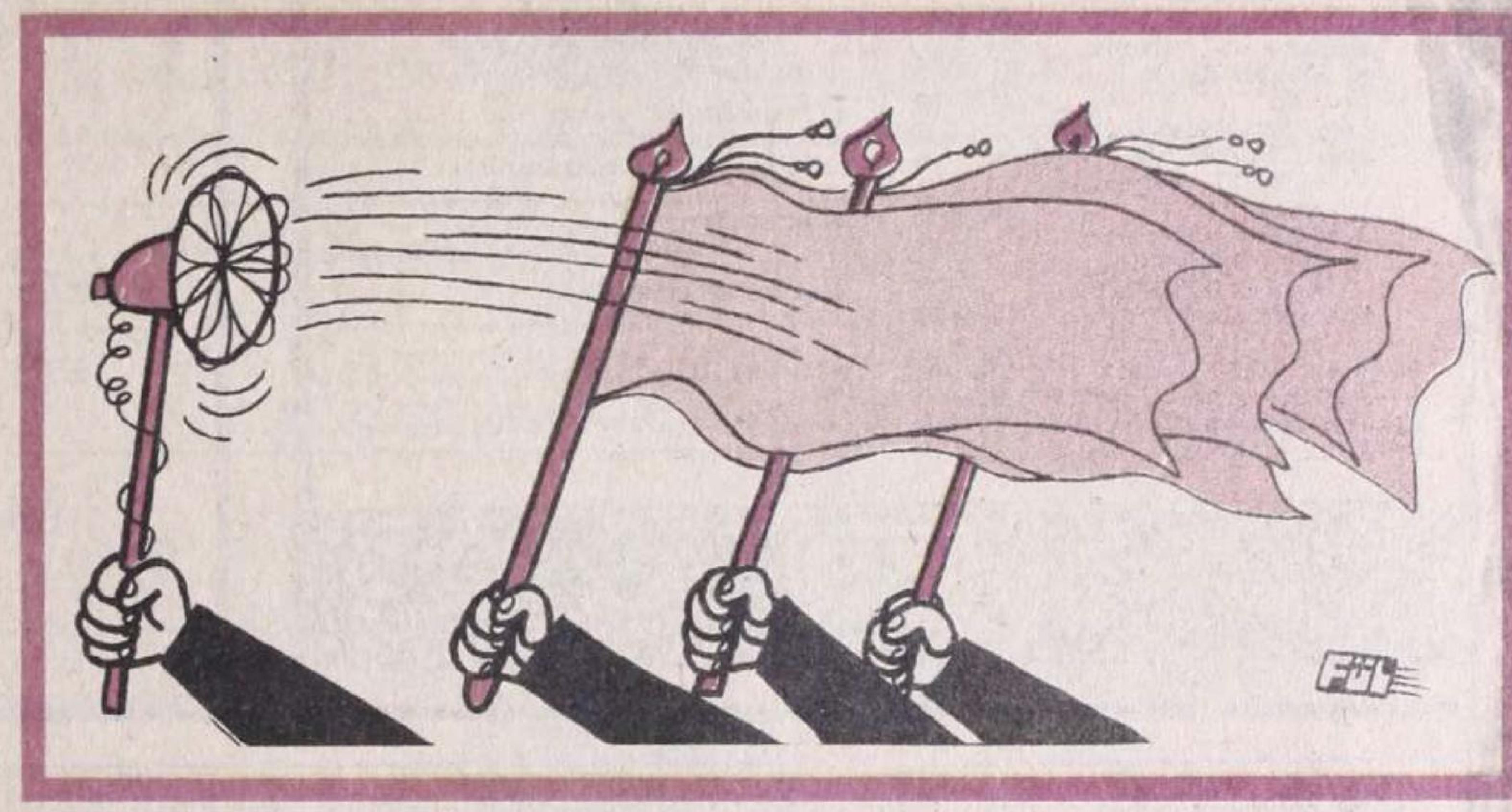
— Akkor nem használhatom — mondja Várkonyi csalódottan —, mert eddig csupa jó darabot adtam elő, és mind megbukott!

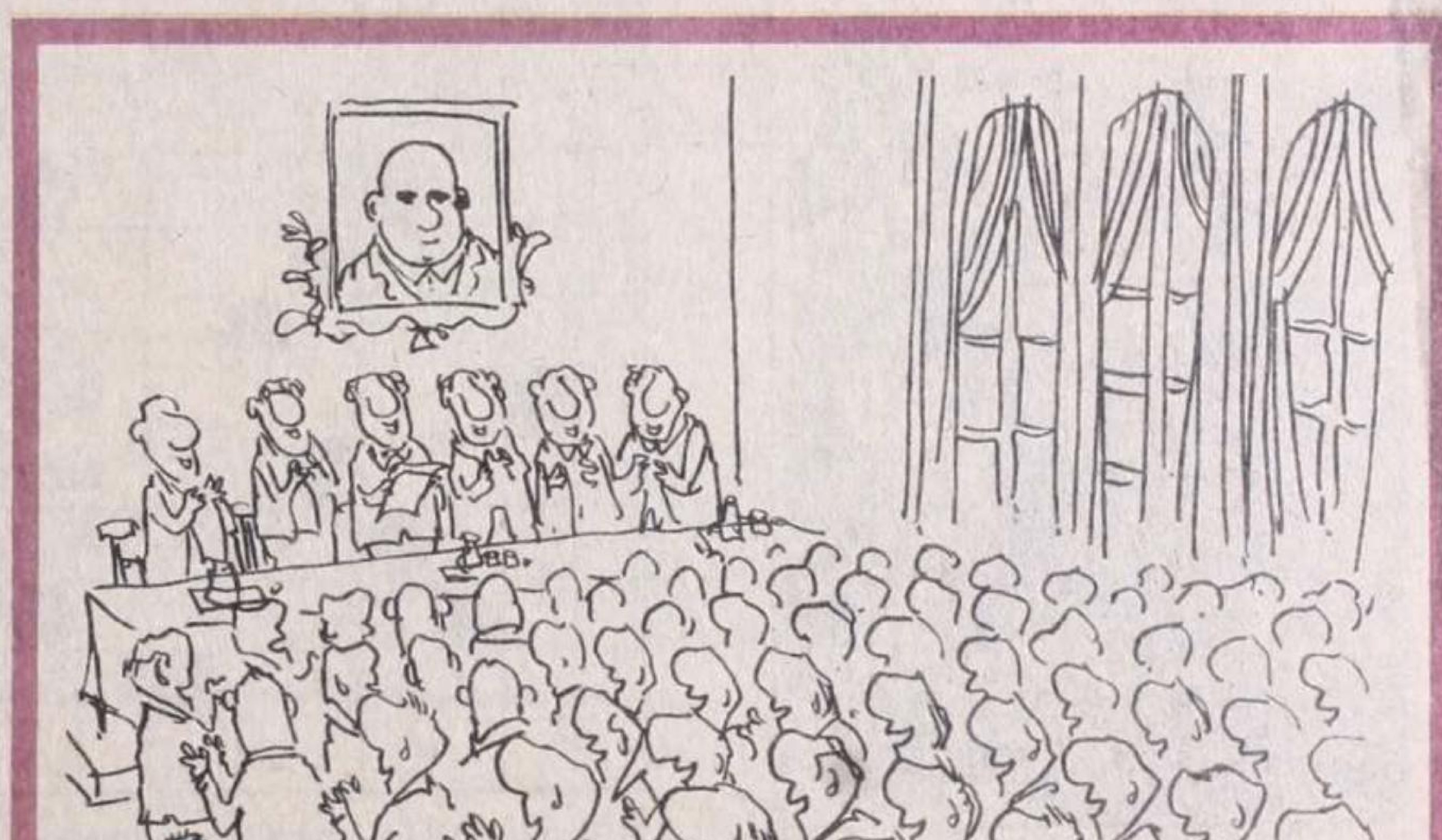
Fényes

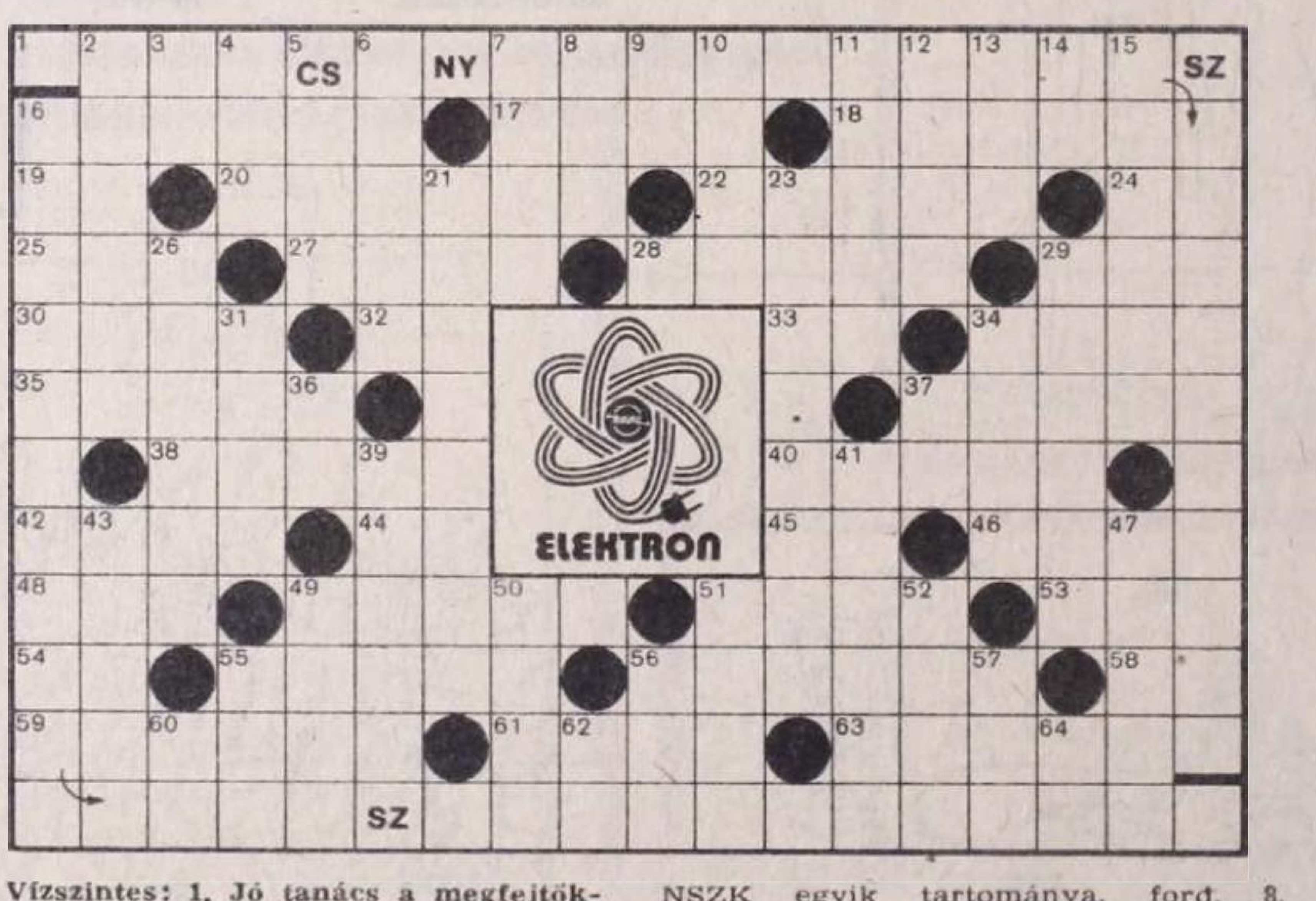

Szelek

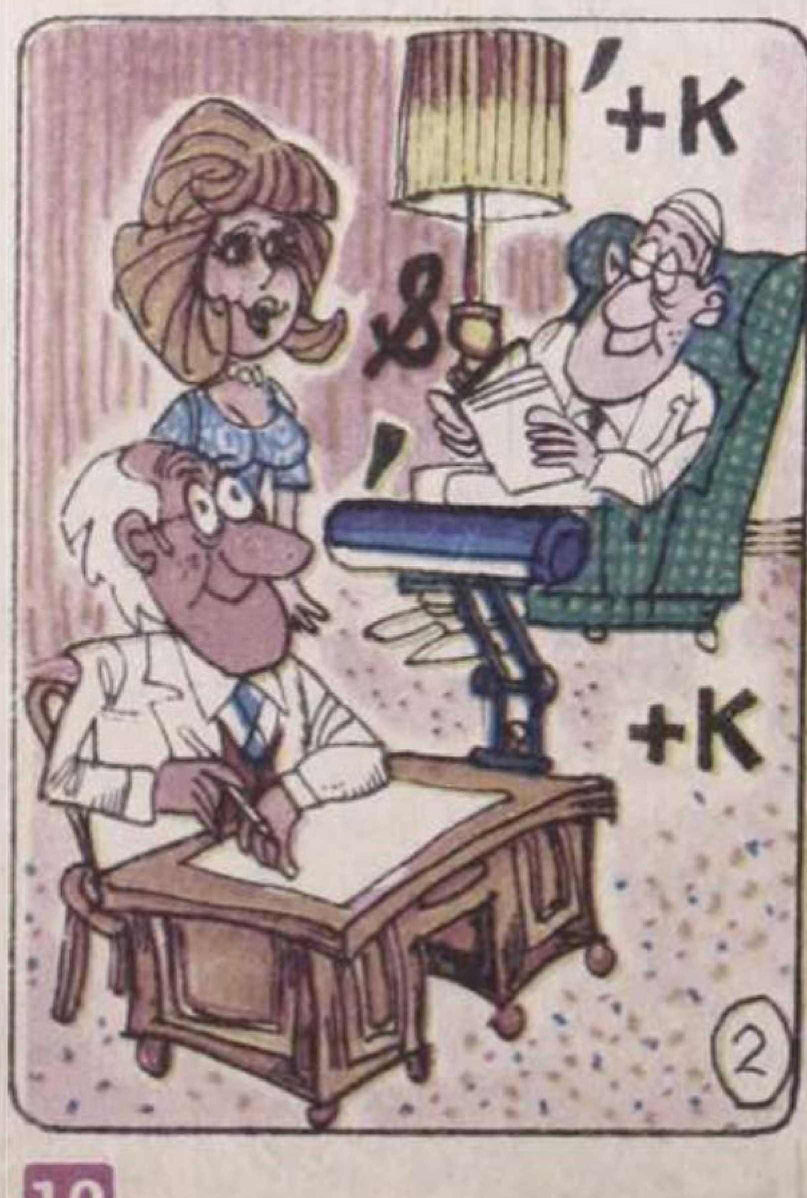
BRENNER, VÁRNAI, DALLOS, FÜLÖP, SAJDIK, LEHOCZKI

Vízszintes: 1. Jó tanács a megfejtőknek — folytatása a függőleges 16. sorban. 16. Létrehoz. 17. Verdi-opera. 18. Csúcsain. 19. A rádium vegyjele. 20. Jelen van (két szó). 22. Könnyű ... táncba vinni. 24. Vés. 25. Az egyik szülő. 27. Lábujjak, angolul (TOES). 28. Taszítok. 29. ... maior — kényszerítő körülmény. 30. Becézett női név. 32. A tórium vegyjele. 33. Az americium vegyjele. 34. Szótlanul elgondolkozó. 35. Női név. 37. A második díj! 38. ... a sorokat — nagy gonddal írok. 40. Város Olaszországban. 42. Kúszónövény. 44. Kötőszó. 45. A stroncium vegyjele. 46. Az NSZK fővárosa nevének betűi keverve. 48. EGS. 49. A legkiválóbb villamosmozdony-szerkesztők egyike (Kálmán). 51. Jellegzetes szagú oxigénmódosulat. 53. CED. 54. Folyadék. 55. Kisebb vágások összehúzására használják. 56. Embertörzsű, halfarkú tengeristen az ókori görög mitológiában. 58. Asszonynévképző. 59. Ervin tulajdona. 61. Gyógymód, angolul (CURE). 63. Odamutat.

Függőleges: 2. Lásd a vízszintes 16. sort. 3. A rádium vegyjele. 4. Lápiszban van! 5. Hallgatásra intő szó. 6. Ottóval kapcsolatos! 7. ...-vidék, az NSZK egyik tartománya, ford. 8. ...Salah, város Algériában. 9. Ásod egynemű hangzói. 10. Kiskabát. 11. Igen kis összegű. 12. ... a gyümölcs — Steinbeck egyik regényének címe. 13. Ásómat egynemű hangzói. 14. Kötőszó. 15. Könnyedén, angolul (AIRILY y=i). **16. A vízszintes 1. sor folytatása.** 21. Heves, indulatos. 23. Alattomos. 26. Erős szándék. 29. Pártfogolt. 31. Becézett női név. 34. Cipőmárka. 36. AV. 37. Római kettő. 39. Odagyalogolsz. 41. Huzalt. 43. Kínált, kecsegtetett. 47. Vajon Benő? 49. Valamin kívül. 50. Dokk, angolul. 51. Orjol város régi neve. 52. Ellentét vagy enyhítő állítás, közbevetés kifejezésében (két szó). 55. Az, azok, eszperantóul (TIO). 56. Teréz egynemű hangzói. 57. ... vitás — gyermetegség. 60. Veri egynemű hangzói. 62. UÜ. 64. Brigitte Bardot!

Beküldendő: a vízszintes 1. és a függőleges 16. sor, valamint a négy képrejtvény megfejtése, december 31-ig. Cím: Hírlapkiadó Vállalat, Reklámszolgálat, Budapest, Blaha Lujza tér 3. 1959. Jelige: „Elektron-csillár".

A helyesen megfejtők között tíz 100 forintos vásárlási utalványt sorsolunk ki. A nyereményeket postán küldjük el.

AZ OLVASÓ OLDALA

HAJNAL-DOSSZIÉ

KUKORICACSUHÉ KARÁCSONYRA

Kórházban írom ezeket a sorokat, s a kórboncnok épp most közölte velem, hogy egy perccel a halál után már eljesen mindegy, ki mennyi ajándékot adott és kapott letében. A szeretetet egyébként sem ünnepelni, sokkal kább gyakorolni kellene, nem karácsonyfák díszitgeésével, hanem egymás megbecsülésével. Azoknak, akik em tudnak mit kezdeni a pénzükkel, azt javaslom, egyenek maguknak egy kutyát, mert ez az egyetlen ehetőség arra, hogy pénzért szeretetet vásároljon magáak az ember.

Dr. Varga Péter
Budapest, Enikő u. 3. 1163

Tisztelt Hajnal úr! Ha van Önnek gyereke, kívánom, ogy kukoricacsuhéból készült babával lepje meg. gyébként pedig képzelje el a főváros lakosságát, amint z ünnepek elmúltával mindenki egy gyökeres fával roangászna, helyet keresvén a fenyőnek.

Jelinek Károly
Budapest, Izabella u. 82. 1064

Részemről csak tisztelet és köszönet illeti Hajnal sabat, hiszen ki más lehetne, aki elintézte, hogy a abakecöliek ma már órákig utazhatnak a munkahelyüke. Bizonyára az ő javaslatai adtak ötleteket az itteni meetrend-tervezőknek.

Nagy Károly
Rábakecöl, Damjanich u. 58. 9028

A BAKI HARMADIK FOKA

Nehéz dolog ezekkel a Habsburgokkal. Úgy látszik vonzzák a bakikat.

A baki első foka: meg nem nevezett újságíró egy cikkében Rudolf trónörökös haláláról ír, majd a szarajevói merénylet áldozatát is Rudolfnak titulálja.

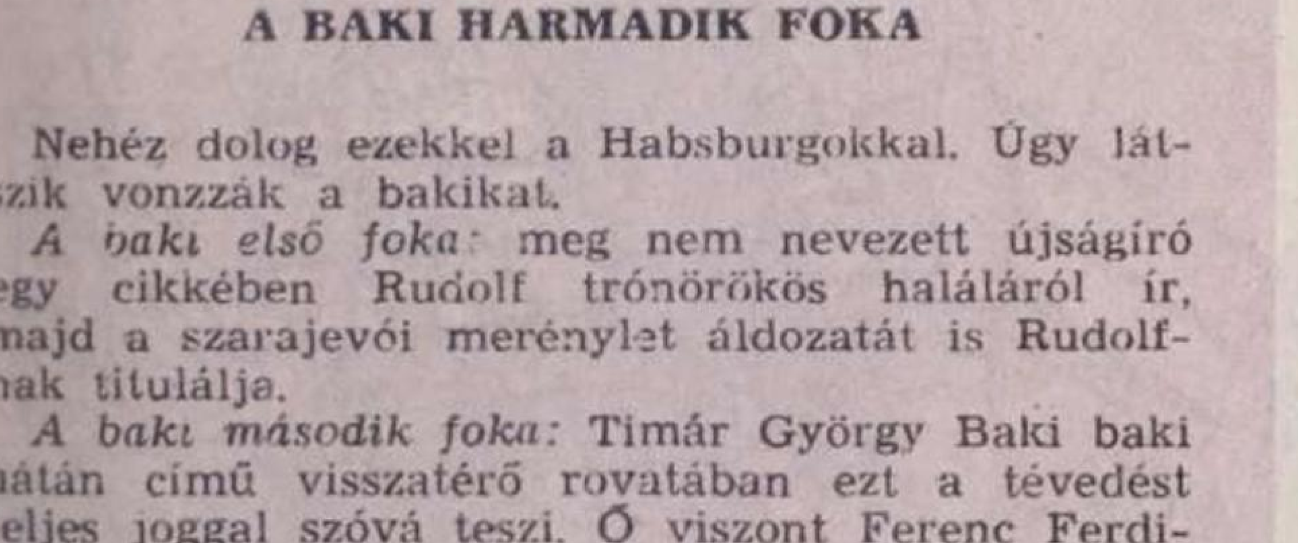
A baki második foka: Timár György Baki baki hátán című visszatérő rovatában ezt a tévedést teljes joggal szóvá teszi. Ő viszont Ferenc Ferdinándot Rudolf öccsének nevezi ki.

A baki harmadik és remélhetőleg utolsó foka: Várkonyi Endre a Ludas nov. 3-i számában joggal szóvá teszi Timár György bakiját, majd ezt írja: „Ferenc Ferdinánd csupán unokaöccs volt..., aki a Habsburgok bonyolult trónöröklési rendje szerint ‚rangidős' lett az egyetlen fiú, Rudolf halála után".

Ferenc Ferdinánd nem lett Rudolf halála után trónörökös, hanem a nem is oly bonyolult öröklési rend szerint Ferenc József öccse, Károly Lajos főherceg lett Rudolf utóda. Minthogy azonban ő hét évvel később, a millennium évében elhalálozott (természetes úton!), őt követte az ő fia, Ferenc Ferdinánd.

Hja! Ferenc Jóska 68 évig uralkodott. Így nem csoda, hogy ezalatt három és fél trónörököst fogyasztott. (A negyedik ugyanis nem fogyott el egészen, hanem még két évre császár-király lett belőle.)

Rádi Péter
Budapest XIII., Hegedűs Gyula u. 24. 1136

MÉG EGYSZER: ITT A PIROS, HOL A PIROS

Nemrégiben egyik olvasónk levele alapján a piros 4-es autóbusz járattal kapcsolatos gondokat tettük közzé. Úgy látszik azonban, hogy az „Itt a piros, hol a piros?" című népi utasszállító játék az 1-es autóbusz-viszonylatot sem kíméli. Erről tanúskodik a következő levél:

Munkába jövet a Kacsóh Pongrác úttól a fekete 1-es busszal utazunk a Móricz Zsigmond körtérig. Mivel a járművünk mindig tömött, irigykedve nézzük a mellettünk csaknem üresen elszáguldó piros 1-eseket.

Telefonon érdeklődtem a BKV illetékes osztályán, miért csak a Hősök teréig jár a piros 1-es, miért nem megy ki a Kacsóh Pongrác útig? Azt a — számomra meglepő — választ kaptam, hogy a járatok útvonalát nem a BKV, hanem a tanács határozza meg. Ezt egy kissé furcsának tartom, s kérem a Ludast, segítsen kideríteni, milyen logika alapján határozták meg a piros 1-esek útvonalát?

Nagy Miklós
Budapest, Énekes u. 22. 1151

TÜCSÖK és BOGÁR

Poz. szám	Indulási időpont(ok)	Részvételi díj(ak) Ft
2705	1984. I. 7, 14, 21, 28; II. 4, 11, 18, 25.	1 ágy 2800; üres ágy 1700

Csak 1100,— forinttal drágább, ha már van is benne valaki? A bolondnak is megéri.

(Az IBUSZ programfüzetéből nyírta ifj. Orbán Tibor, miskolci olvasónk)

Vízibiciklin is?

(Sárváron fotózta Bajnai Zsolt, újszászi olvasónk)

gyenge védekezése. Minszkben a kupavisszavágón 4:0-ra kellene győznie a magyar bajnoknak, úgy, hogy egyetlen gól se kerüljön a hálójukba. A szombaton látott védelem erre nem sok biztosítékot ígér.

Nem elég, hogy 4:0-ra kell győznie, még gólt se kapjon... Micsoda követelmények!

(Az Esti Hírlapban fedezte fel Bálint József, egri olvasónk)

Közreműködik:
Hadzsász László — lant (gitár)
Énekművésznő

Sokoldalú!

(A Filharmónia tájékoztatójában találta Fórizs Attila, fóti olvasónk)

lés előtt. Férje a helyi tsz-ben a kukoricakombájnolásnál serénykedik. A kicsi 20 hónapos, a nagyobbik gyerek kétéves. Sokat kell rájuk mosni — mondja a fiatalasz-

Ezt meg hogyan csinálták?

(A Kelet-Magyarországban találta Agócs Emese, nyírbátori olvasónk)

(Karácsony és Szilveszter kivételével)
Hétvégi játszóház a Novotel Szállodában
550 Ft/felnőtt, 250 Ft/gyermek, 800 Ft/két gyermek
Az árak személyenként az alábbiakat tartalmazzák: 1 éjszaka két-

Háromszor egy gyermeket kell vinni. Még mindig ötven forinttal olcsóbb, mint egyszer két gyermek!

(Az RTV újság hirdetései között észlelte dr. Somogyiné Kováts Mária)

árakat És beszélünk azokról a magánkereskedőkről, illetve viszonteladókról, akik őstermelőknek álcázva magukat árusították az utcákon.

Így térünk rá a szerződé-

Gyere be, szép, szőke magánkereskedő!

(A Magyar Nemzetből ollózta Rege Attila, keszthelyi olvasónk)

CIKKUNK NYOMÁN

LÉPCSŐK ÉS EMBEREK

Ez év elején jelent meg lapjukban Lépcsők és emberek címmel írott levelünk, melyben a gödöllői HÉV-vonalon levő kerepestarcsai állomáson hiányoltuk a fellépőszigetet. Köszönettel nyugtáztuk, hogy az utazásunkat megkönnyítő fellépőszigetet a BKV elkészíttette, kérésünk tehát nem volt felesleges.

Azért írom ezt a levelet, hogy ne csak kritizáljunk, hanem — ha van miért — dicsérjünk is, s kérem Önöket, szíveskedjenek a sok utas nevében köszönetemet tolmácsolni.

Horváth Istvánné
Budapest, Ormánság u. 4 a. 1144

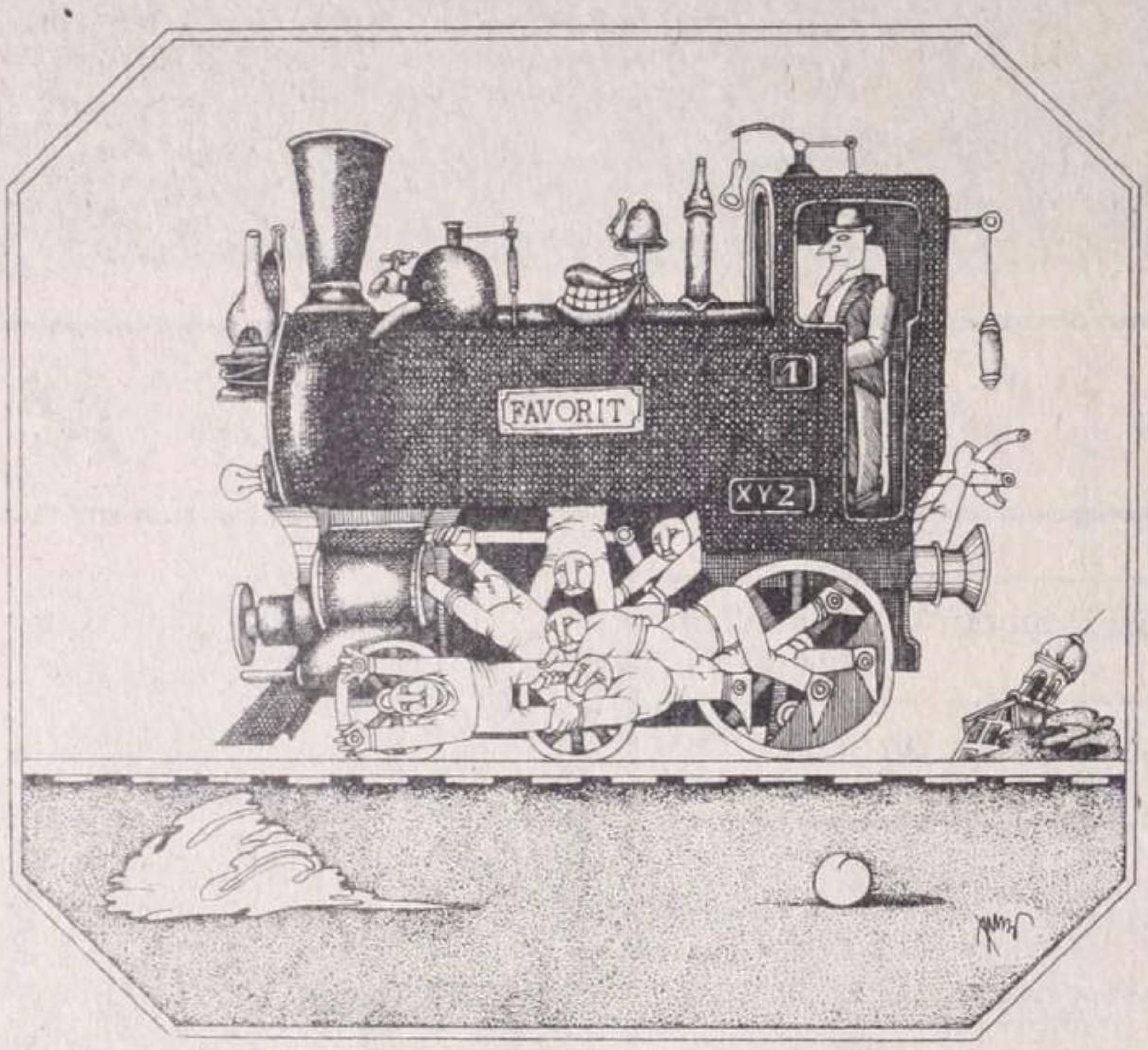
VONALAK ÉS GONDOLATOK

DUNAI IMRE *grafikus mondja:*

Mostanában elég sok szó esik a rakétákról és különböző robbanófejekről. Az ideális az lenne, hogy a „robbanófejek" robbannának, sziporkázó ötleteket szórnának szét, hogy miképpen lehetne a gazdasági válságból kilábalni, minden embernek enni adni stb. Azt se bánnám, ha a katonai bombák helyett civil szexbombákkal volna dolgunk.

Ilyen és hasonló gondolatok foglalkoztatnak, mint karikaturistát és ezeket igyekszem a magam szerény képességei szerint megjeleníteni. Aki nem hiszi, járjon utána: nézze meg kiállításomat a Ludas Matyi Gábor Andor Klubjában.

ENERGIATAKARÉKOSSÁG

A kiállítás megtekinthető hétfőtől péntekig 13 óra és 17 óra között, Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. szám alatt.

VEGYES SAVANYÚSÁG

KIVÉTEL

Rossz ember, pedig a virágot szereti,
ültet kertjébe jó sokat,
de csak azért, mert az hódol neki
és mindig bólogat.

NAGYSÁG

Különbnek képzeli mindenkinél magát,
elvárja, a szavát tartsák isteninek...
Szerencsétlen a hegy, min örökhó-palást:
hogy milyen a tavasz, sosem ismeri meg.

GŐG

Büszke rá V, hogy ő a győzelem jele.
Testvére (dupla) W, de nem beszél vele.
Megvetésének oka az, hogy öccse
könnyelműen C-vel házasodott össze.

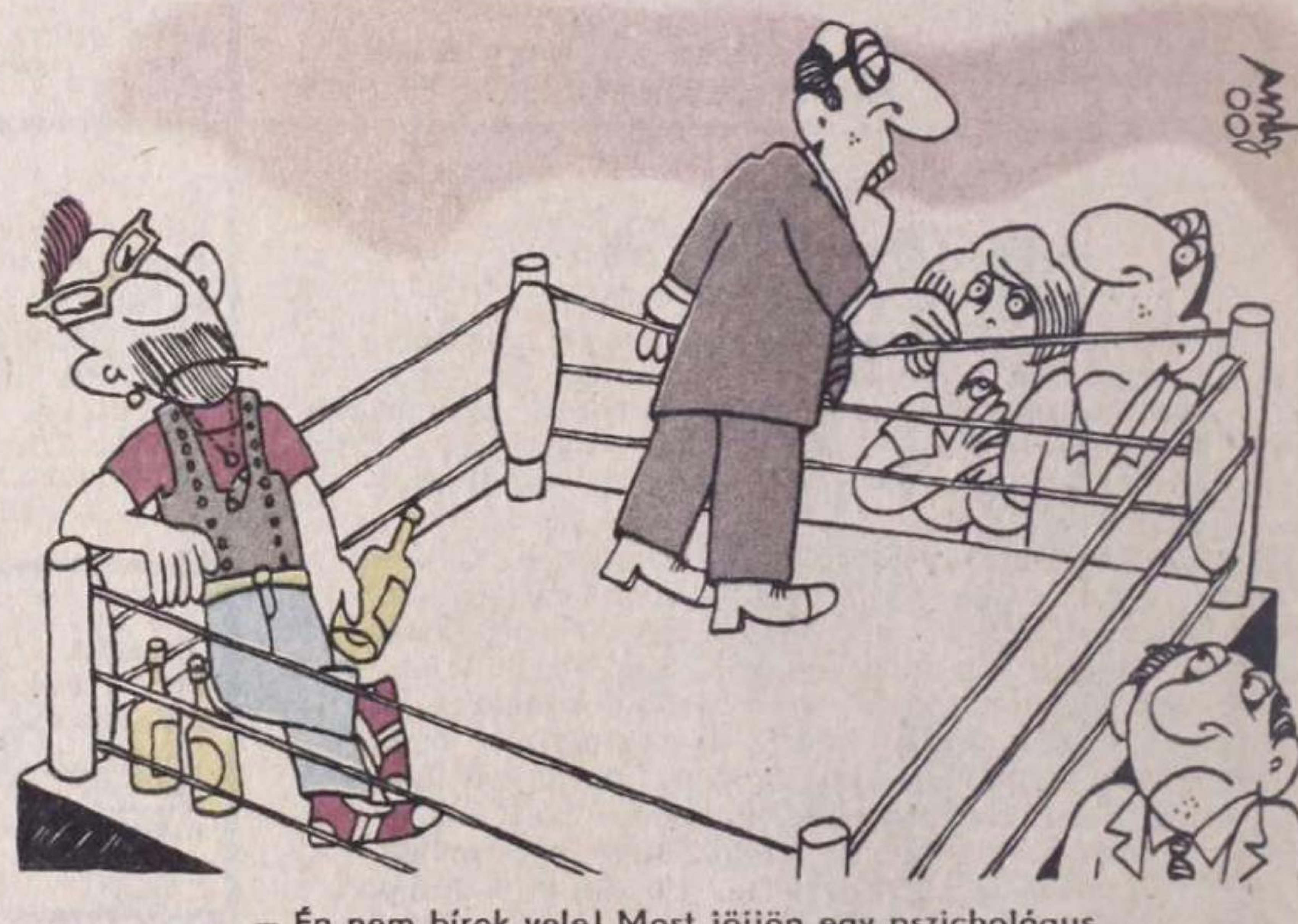
SZELÍD LAKÓ

Alsóneműk száradnak a napon,
rájuk nyitom reggel az ablakom,
lakótársak tisztelnek meg velük –
védett zóna az ő udvarterük.

Polgár István

– Én nem bírok vele! Most jöjjön egy pszichológus...

– *Háború?* – *kérdezi az Afrikába látogató turista aggódva, amikor dobpergést hall.*

– *Nem uram* – *nyugtatja meg a vezető* – *ez csak azt jelenti: ruhákat le, árakat fel, turisták jönnek.*

– Drágám, úgy látom, ma egészen szép időnk lesz... – mondja a férj, amikor reggel kinéz az ablakon.

– Na és? – kérdezi a feleség.

– De hiszen már annyiszor mondtad, hogy egy szép napon elhagysz...

– Elolvasta a kétmillióért kínált összkomfort hirdetését, a szívéhez kapott...

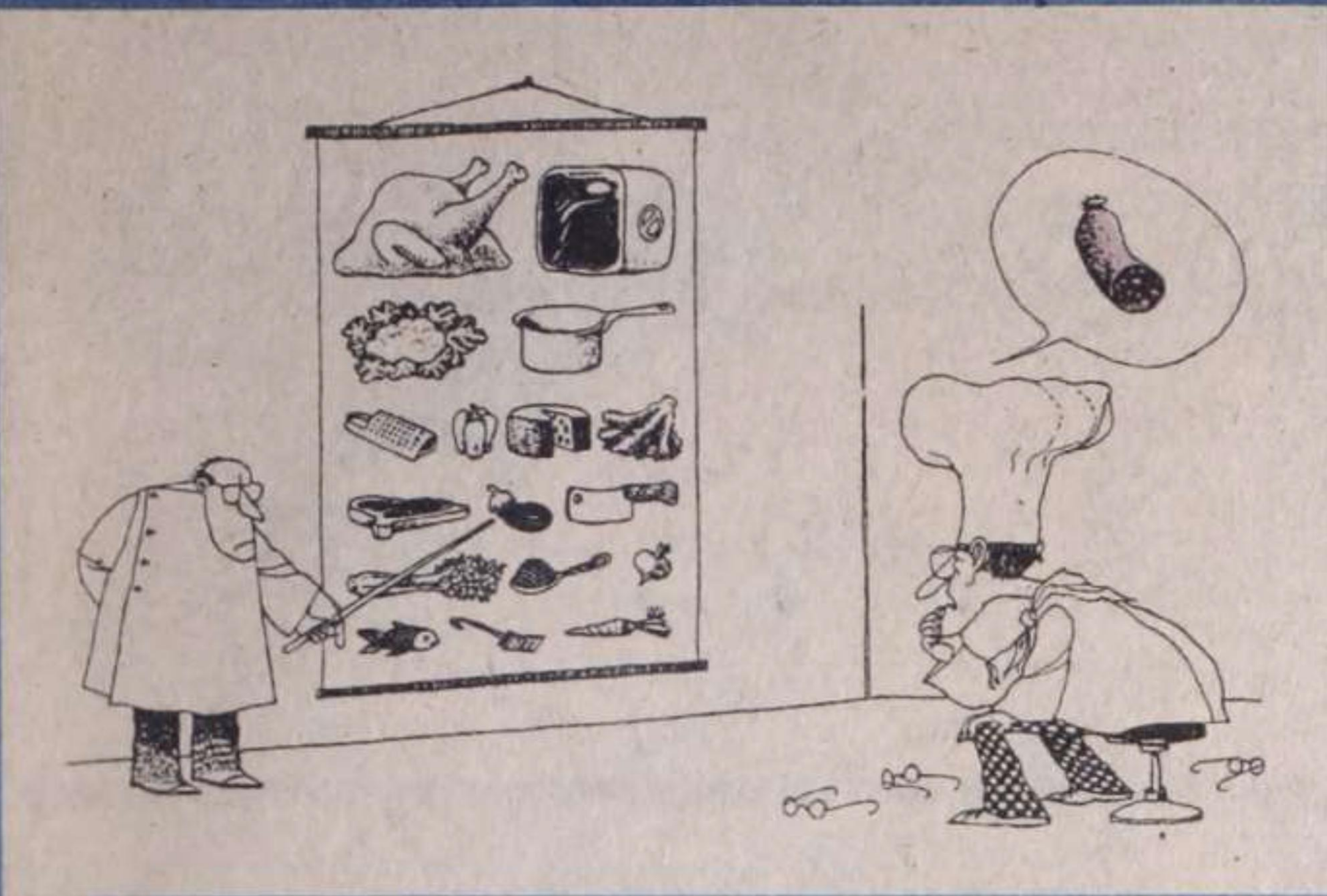
KAPCSOLAT A KÖZÖNSÉGGEL

– Nem súgok túl hangosan?

IMPORT HUMOR

ORVOSI ESETEK

– Nagyon gyenge a pulzusa!

– Mit adhatok vacsorára?

OLCSÓBB MEGOLDÁS

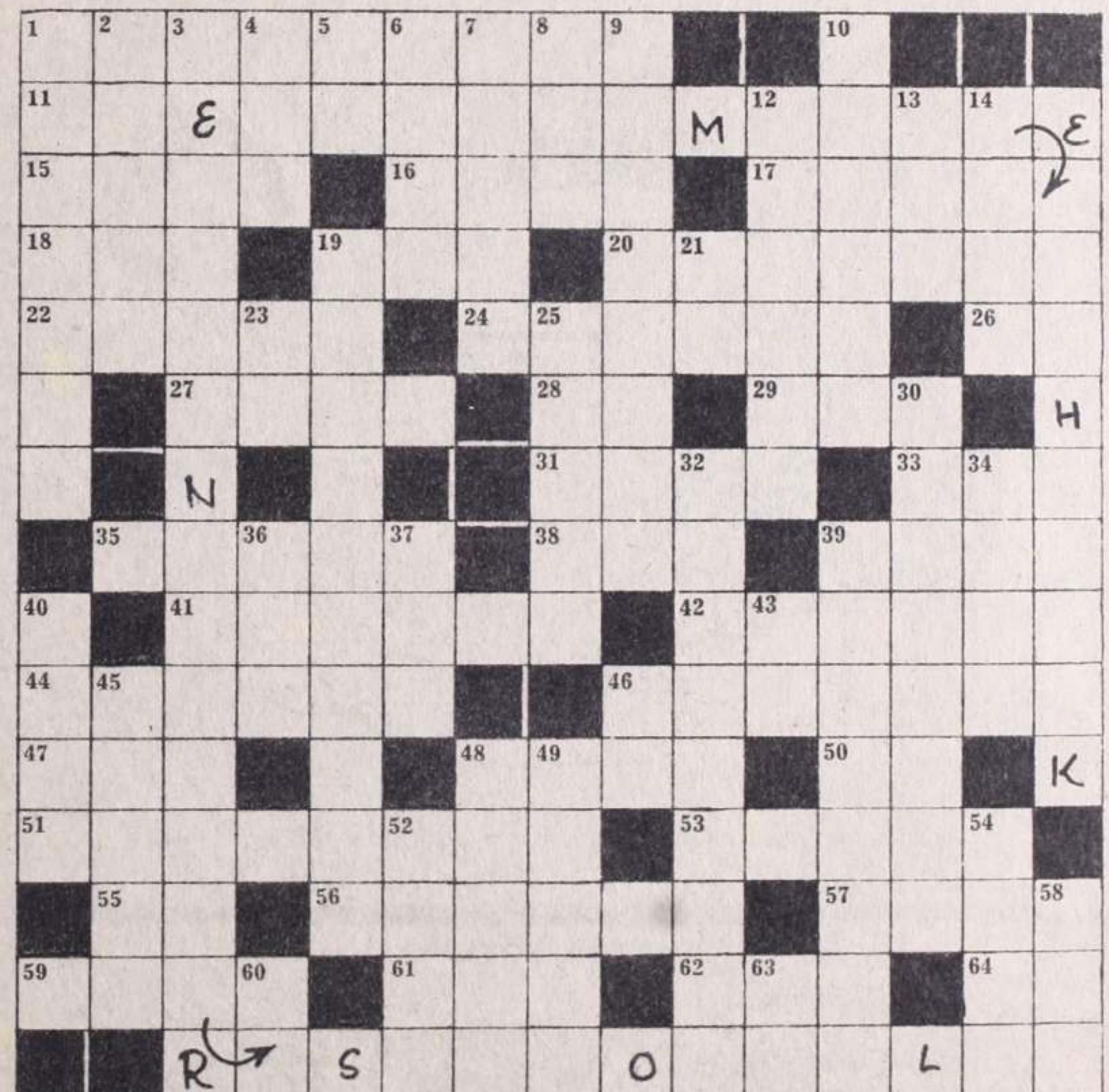
Azt mondja Kapornai Szepetnekinek: — Mit tennél, ha azt mondanám neked, hogy egy utolsó csirkefogó vagy? — Beperelnélek becsületsértésért — hangzik a felelet. — És ha ugyanezt csak gondolnám? — kérdi ismét Kapornai. — Vízszintes 11 — így a válasz, mire Kapornai befejezi a beszélgetést: — Függőleges 3. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni legkésőbb november 28-ig kizárólag levelezőlapon erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 1977. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

1. Zsinórral mozgatott bábfigura
15. Becézett Antal
16. Vízzel elárasztott talajon termesztik
17. Olaj — latinul
18. Helység Pest közelében
19. Több az elégnél
20. A bírósági tárgyalás egyik részvevője
22. Nemzetközi sakknagymesterünk (Zoltán)
24. Egy harmadik személy tréfás-gúnyos említése
26. Latin kettős magánhangzó
27. Angol főnemesi cím
28. O. D.
29. Fordítva: szellemi alkotó
31. Olykor télen a Balaton
33. G. A. E.
35. A nem egynyári növény
38. A szív működéséről készül
39. A sakkjátszma vége
41. Haláltusa
42. Harcias nő az ógörög mondákban
44. Hírnév, dicsőség, tekintély — ismert idegen szóval
46. Többszínű nyomással készült selyemszövet
47. Sine ... ezt studio
48. Nélkül — németül
50. Az asztácium vegyjele
51. Alaptalanul keltett riadalom
53. Amin nevetni lehet
55. T. K.
56. Árpád vezér legkisebb fia volt
57. Halkan, titkon halad
59. Gumioptika
61. Római 1002
62. ... boy (öregfiú)
64. A hélium vegyjele

FÜGGŐLEGES

1. Anyag — meghonosodott latin szóval
2. Portugáliához tartozó szigetcsoport
4. Becézett Ilona
5. Sertéslak
6. Római császár
7. Ősmagyar női név
8. Termelőszövetkezet
9. Haladó pedagógus, az alföldi mezőgazdaság fejlesztője (keresztneve Sámuel, 1742—1820)
10. Csökkenti a cigaretta ártalmát
12. A többnejűséget megengedő észak-amerikai keresztény szekta
13. T. E. E.
14. Balkezes
19. Helyiség a fegyintézetben
21. Kés része
23. Olasz névelő
25. Két államra osztott ázsiai félsziget
30. Kisebb munkálat a ruhadarabon
32. A Tróját vívó görögök fővezére volt
34. Kémiai elemek legkisebb részecskéje
36. Én — latinul
37. Az ön tulajdona
39. Veszekedő, durván civakodó
40. A világháborúból nevezetes helység a Szovjetunióban (a Don mellett)
43. M. P.
45. A lírai költészet múzsája
46. N
48. Darabjaira hullva összedől
49. Délután 18 óráig
52. Európai főváros
54. London művésznegyede
58. Tagadás
60. Római 1100
63. Egy római szám és a tízszerese

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
Ludas Matyi SZATIRIKUS HETILAP
Felelős kiadó: TILL IMRE

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 13,— Ft, negyedévre 39,— Ft, egy évre 156,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással

83.2308/2-47

Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató

ISSN 0134—0611

Index: 25 504

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

című keresztrejtvényünk megfejtése:

... találgatjuk, mi az, amit ő festett és mi az, amit én főztem.

200—200 forintot nyert:

Halmai Attila, Almáskeresztúr, Fő u. 7. 7932.

Juhász Istvánné, Bp., Köztársaság tér 10. 1204.

Gyors Mária, Vác, Gyökér u. 7. 2600.

A nyereményeket postán küldjük el.

A JÖVŐ HÉTEN:

Interpol (Összeállítás a 8—9. oldalon)

Peterdi Pál: „Fehér galamb a diszpécser ..."

Timár György: Baki baki hátán

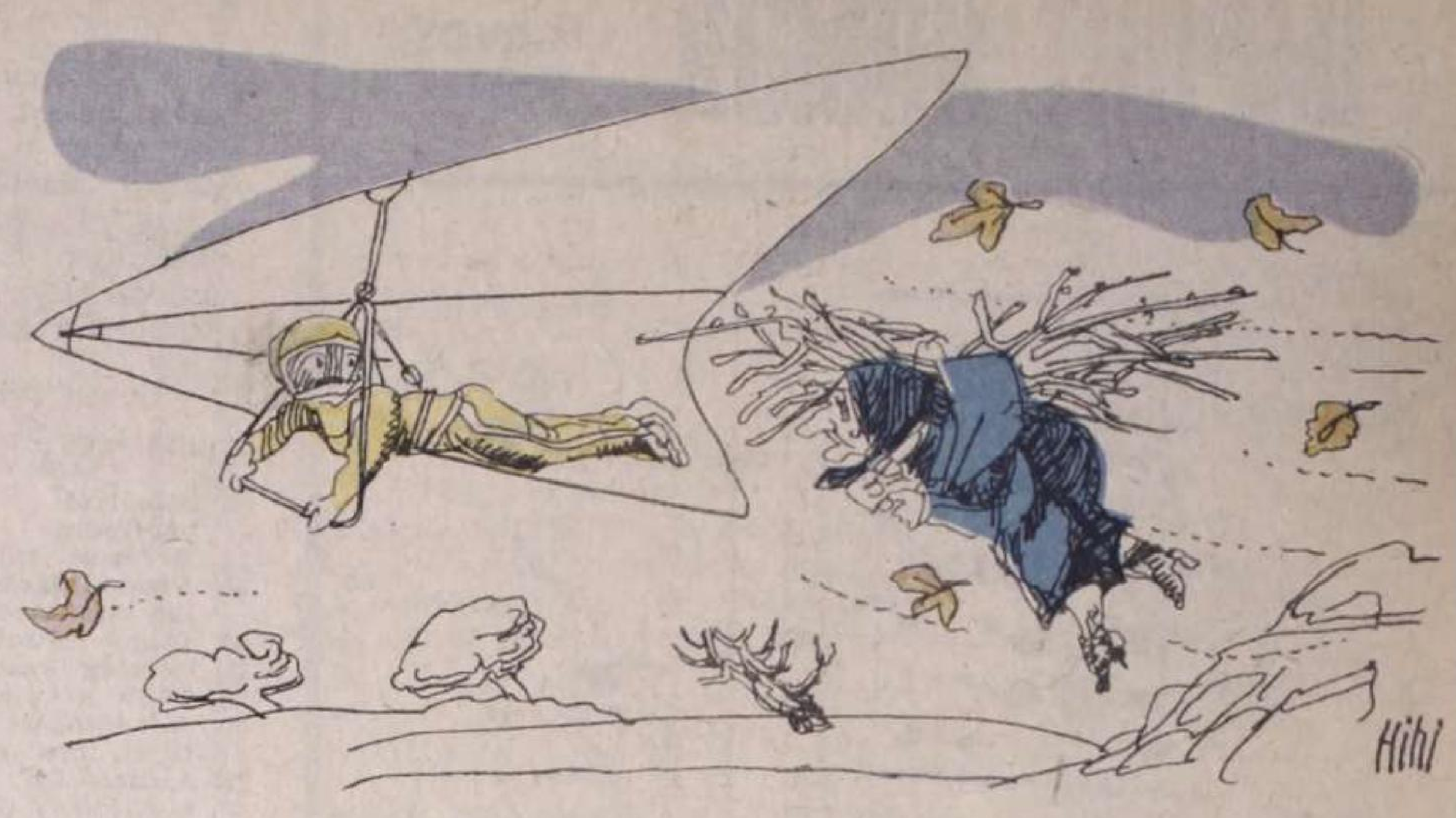
Tormai László: Ki finanszíroz engem?

ÓBUDAI SVÁBNAPOK

– Könnyen mulat, 45-ben kitelepítették az NSZK-ba!

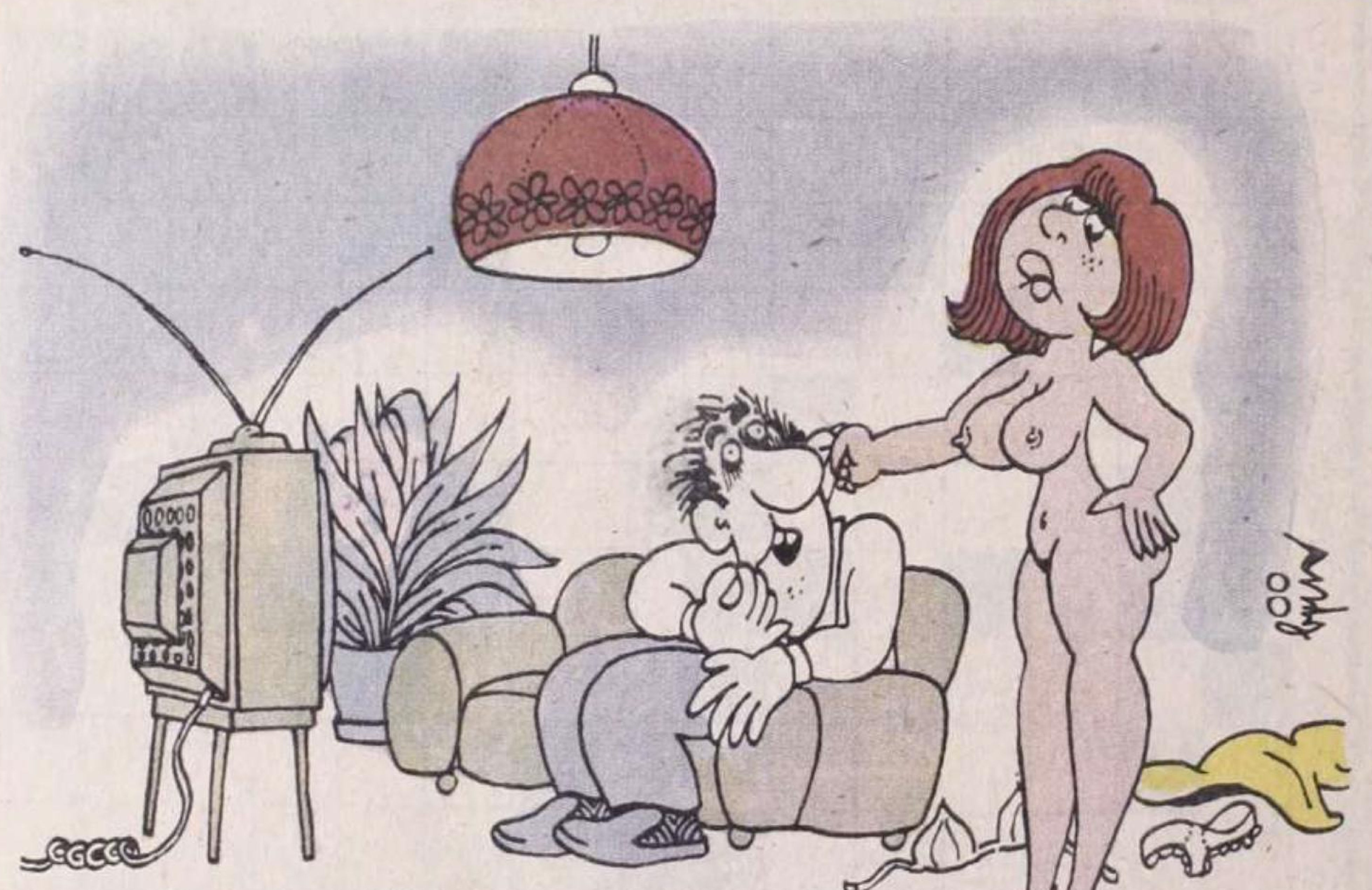
ŐSZI SZÉL

KIKÜLDETÉS

– A maga bőrét Kovács kartárs viszi a vásárra.

– Persze, anyuci, te is vagy olyan szexis mint ezek a görlök a tévében . . .

KULTÚRKAPCSOLATOK

– Nincs szívem kidobálni az unokáim megunt holmiját!